

Elvis magasinet

Nr 2 december 2021

Utgiven av: Elvis i Norden

Elvisfestivalen Aloha från Molde

Sanningen om
That's All Right

Innehåll

Sida 6 – That's All Right – Nej, det var ingen tillfällighet!

Sida 10 – There's a girl works down the chip shop swears her dad is Elvis

Sida 16 – En festival i Elvis tecken

Sida 20 – Elvisfestivalen i Jönköping 2021

Sida 26 – A blast from the past – 5 mars 1980

Sida 30 – Elvis allra största hitlåt blev listetta både 1960 och 2005

Sida 36 – Aloha från Molde i Norge

Sida 42 – Mickes skivtips: Elvis' Golden Records Volume 3

Sida 46 – Elvis debut som scenartist

Vi rekommenderar:

E-tidningen läses bäst genom att använda programmet **Adobe Acrobat Reader DC** vilket är gratis från Adobes hemsida:

<https://get.adobe.com/se/reader/>

I Acrobat Reader kan du välja att visa 1 eller 2 sidor åt gången. Två sidor kan vara bra att välja om man vill se ett helt uppslag där innehållet kanske sträcker sig över båda sidorna.

Givetvis kan även andra pdf-läsare användas. Men om problem uppstår så testas vi med Adobes Acrobat Reader som de flesta använder sig av.

Elvis i Norden

Business Manager
Elvis Ahlgren

Operations Manager
Kenneth Östlund

Elvismagasinet's redaktion:

Chefredaktör och layout:
Elvis Ahlgren

Medarbetare:
*Markus Ekholm
Micke Englund
Roger Ersson
Lotta Larsson
Bibbi Lindkvist
Marcus Lundström
Erik G. Widman
Stefan Ödman
Kenneth Östlund*

Du når oss enklast genom att e-posta till adressen:

elvismagasinet@elvis.ax

Utgivningsmånader:

**Februari
April
Juni
Augusti
Oktober
December**

Vilken rivstart!

Hej Elvisvän!

Vilken rivstart den här tidningen fick! Vi har fått beröm och lovord från många olika håll och det är förstås jätteroligt. Ni läsare ökar i antal varje vecka och det gäller främst i Sverige, Finland och Norge men vi har även fått enstaka läsare utanför Norden. Det är en av fördelarna med en e-tidning att det inte spelar någon roll var man finns. Tidningen kommer fram lika snabbt oavsett var i världen man finns.

Detta är nummer 2 och det är ett utökat Julnummer vilket innebär extra mycket Elvisläsning. Vi rapporterar från **Elvisfestivalen i Jönköping** i Sverige men även från det stora **Elvis-evenemanget i Molde** i Norge. Ja du kanske snabbt bläddrar igenom detta nummer, innan du läser de här raderna, för att få en överblick över vad det bjuds på. Många har varit nyfikna på detta nummer och frågat när det kommer ut. Några har även försökt registrera sig en gång till på vår hemsida (www.elvis.ax) för att få tidningen snabbare. Tyvärr hjälper inte detta men tipsa gärna dina Elvisvänner om att registrera sig på hemsidan så att även de får tidningen.

På vår hemsida finns också lite **videos från olika Elvis-evenemang**. Den delen kommer vi att vidareutveckla. Följ och diskutera gärna på vår **Facebook-sida Elvis i Norden** där det mesta med Elvisanknytning dyker upp.

Ett par **nya medarbetare** dyker upp i detta nummer och säkert även i nästa. Om du har en historia som du tycker passar i denna tidning så får du gärna dela med dig av den. Skicka in ditt material eller frågor om hur du ska göra till elvismagasinet@elvis.ax

Vi vill även passa på att tipsa om **Elvis Presley Birthday Party** på Katalin i Uppsala den 15 januari för dem som har möjlighet att ta sig dit. **Kent Wennmans suveräna band** kommer att bjuda på Elvisshow av högsta klass och gästartist är ingen mindre än **Jack Baymoore!**

Nästa nummer kommer i februari!

RCA

ELVIS BACK IN NASHVILLE

RCA VICTOR
RECORDING STUDIOS

Elvis Presleys sista Nashville-inspelningar som hamnade på plattorna Elvis Sings the Wonderful World of Christmas (1971), He Touched Me (1972), Elvis Now (1972) och Elvis (1973). Nu har alla extra musikpålägg tagits bort från dem och kvar finns något av den starkaste sånginsatsen i Presleys karriär. Elvis glänser verkligen!

Finns hos din skivhandlare nu!

Elvis Presley Birthday Party

Katalin and all that Jazz, Uppsala
15 januari 2022

Kent Wennman Rockabilly Kvartett & Band

Gästartist: Jack Baymoore

I puben: The Requests plays Elvis

8 januari 2022 skulle Elvis Presley ha fyllt 87 år. Det vill vi på Katalin uppmärksamma med en storslagen hyllning. Av praktiska skäl gör vi det dock en vecka senare, 15 januari.

Och vad faller sig mer naturligt än att än en gång bjuda in Kent Wennman och hans formidabla musiker? Ni som varit med på tidigare års Elvis Birthday Partys förstår vad vi menar. Det svänger onödigt mycket! Och det blir ju inget riktigt födelsedagskalas utan Uppsalas mest passionerade Elvisekännare. Kent har i 20 års tid hyllat Elvis och är mest känd för sin mycket populära föreställning "Elvis i Parksnäcken" men också för sina initierade radioprogram om Elvis i Sveriges Radio. På Katalin har han med sig sin extremt svängande och energiska kvartett. Och i andra avdelningen fylls kvartetten på med både piano och Hammondorgel. Räkna med tryck!

Showen kommer också att gästas av en av landets riktiga tungviktare i rockabilly/Rock&Roll sammanhang, Jack Baymoore. Jack slog igenom internationellt med debutsingeln "A-V8 Boogie" 1996 och har sedan dess varit Sveriges mest framgångsrika rockabillyartist med regelbundna turnéer i USA och Europa. Han har spelat med många av de musiker Elvis själv anlätade: Glen D Hardin, Bob Moore, Reggie Young och John Wilkinson m fl. Många hävdar att Jack Baymoore är oöverträffad när det gäller att fånga det autentiska rockabillysoundet från 50-talets mest febriga år.

Så varmt välkomna till en helkväll där vi firar världens största artist. Det blir kända och okända pärlor från Elvis hela karriär, levererade med en stor dos humor och självdistans.

Biljetter: [Tickster.com](https://www.tickster.com)

Arrangör: Kulturhjältarna

That's All Right – Nej, d

Den numera klassiska berättelsen om hur det gick till när Elvis Presley spelade in sin första singel vid Sun Records har byggts på att efter att Elvis hade provat ett antal ballader och popsånger så började han i en paus att hoppa omkring och på skoj spela blueslåten **That's All Right** och att Sam Phillips gillade vad han hörde varefter man spelade in låten. Det har alltid låtit som att det var en ren tillfällighet att detta ägde rum. Det är förmodligen en felaktig beskrivning. Elvis agerade nämligen mycket mer medvetet är så.

I en mycket välskriven artikel på www.elviscollectors.com så har Elviskännaren och författaren **George Smith** skrivit en lång och välresearchad analys om vad som hände i studion och bakgrunden¹. Utifrån hans text så framstår den myten om vad som hände hos **Sun Records** på måndagskvällen **den 5 juli 1954** som oriktig. Det som skedde var ingen tillfällighet. I verkligheten så var Elvis mycket mer medveten om vad han gjorde än vad som framgick och han spelade dessutom en helt egen version av låten som skulle bli hans första singel där han också

gjort ändringar i texten.

När den 19-åriga Elvis anlände till Sun Records på **706 Union Avenue** i Memphis den 5 juli 1954 så var det hans fjärde besök i den studion. Dessförinnan hade han gjort två inspelningar för "egen räkning": **My Happiness/That's When Your Heartaches Begin** den 18 juli 1953 och **I'll Never Stand In Your Way/It Wouldn't Be The Same (Without You)** den 4 januari 1954. Syftet med dessa inspelningar var förmodligen att Elvis skulle kunna få visa upp sig för Sam Philips i hopp om att bli upptäckt. Egentligen var det två auditions således. Dessutom hade han genomfört en studiorepetition och provinspelning den 26 juni 1954 av låten **Without You** som Philips trodde skulle passa honom^{2,3}.

På kvällen den 5 juli 1954 hade Sam Philips kallat in gitarristen **Scotty Moore** och basisten **Bill Black** för att kompa den unge oprövade sångaren. Elvis hade träffat dem dagen innan hemma hos Scotty Moore och testat ett antal popsånger och ballader utan att imponera på sina medmusikanter. De inledde med samma typ av material i SUN-studion, men

Scotty Moore, Elvis och Bill Black.

ingenting tilltalade Sam Phillips särskilt mycket trots att han spelade in **Harbor Lights** och **I Love You Because** innan man bestämde sig för att ta en paus.

Det var då Elvis helt utan förvarning själv började spela **That's All Right**.

That's All Right var ursprungligen en blues skriven av **Arthur "Big Boy" Crudup** som han spelade in 1946 och som släpptes 1947. Mycket talar för att den unge Elvis hade lyssnat på Crudup på radio redan medan han bodde i Tupelo, vilket han gjorde fram till hösten 1948. Blues var fortfarande huvudsakligen svart musik så därför verkar Elvis inledningsvis inte ha vågat föreslå sådan musik hos Sun Records av rädsla för

et var ingen tillfällighet!

hur det skulle mottas av Sam Phillips och Scotty och Bill. Elvis var förmodligen osäker på vad som förväntades av honom trots att Phillips hade en tydlig faiblesse för svart rhythm and blues, vilket Elvis måste ha känt till.

Nu är dock Elvis version av That's All Right egentligen ett medley av åtminstone fyra olika Cruduplåtar. Dessutom har Elvis gjort egna ändringar i texten. Om man jämför texten i Crudups version och Elvis version så ser man skillnaderna och hur Elvis i vers 2 och 3 har ändrat i texten. Några av ändringarna är citat från andra Cruduplåtar som Elvis tagit in och några av ändringarna är mest troligt Elvis egna formuleringar.

Enligt Elvis vän **Johnny Black** (Bills bror och granne till Presleys i Lauderdale Courts) så framförde Elvis That's All Right för honom och hävdade att han skrivit låten eller i vart fall den versionen av låten¹. Som framgår av jämförelsen nedan där avvikelserna mellan originalversionen och Elvis version är markerade så fanns det nog ett uns av sanning i det.

*Det finns ingen version eller låt där Crudup använder dessa rader. George Smith är

Crudups originalversion	Elvis version
Vers 1	Vers 1
Well now, that's all right, now mama That's all right for you That's all right now, mama, anyway you do	Well, that's all right, mama That's all right for you That's all right mama, just anyway you do
But that's all right, that's all right That's all right now mama, anyway you do	Well, that's all right, that's all right That's all right now mama, anyway you do
Vers 2	Vers 2
Well, my mama she done told me Papa tol' me, too "The life your livin, son Now, women be the death of you"	Well mama, she done told me Papa done told me too Son, that girl you're fooling with She ain't no good for you*
That's all right, that's all right That's all right, now mama, Anyway you do	But, that's all right, that's all right That's all right now mama, anyway you do
Vers 3**	Vers 3
Babe, now if you don't want me Why not tell me so? You won't be bothered wit' me 'Round yo house no mo'	I'm leaving town, baby*** I'm leaving town for sure**** Well, then you won't be bothered with me Hanging around your door*****
But that's all right, that's all right That's all right, now mama, Anyway you do	But that's all right, that's all right That's all right now mama, anyway you do
Scatvers	Scatvers
De-ah-da, de-de-de, de De-de-de, de, De-de-de, de Now, that's all right, that's all right That's all right, now mama, anyway you do	Ah da da dee dee dee dee Dee dee dee dee, dee dee dee dee I need your lovin'*****, that's all right That's all right now mama, anyway you do

därför av uppfattningen att detta är Elvis egna ord.

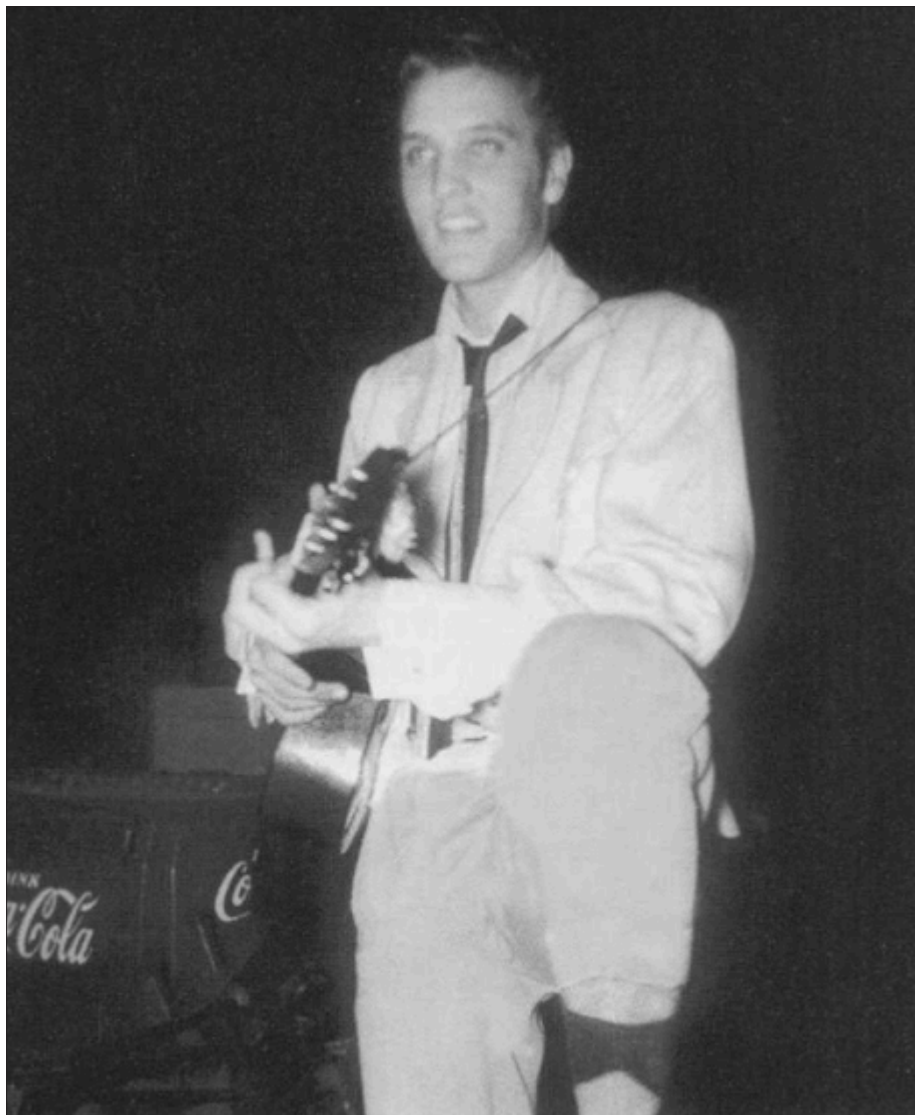
**Versen är den fjärde versen i Crudups version, men är den tredje versen här eftersom Elvis helt utelämnade den tredje versen från Crudups version och istället sjöng en modifierad version av Crudups fjärde vers som vers 3.

***Raden är tagen från Crudups **If I Get Lucky**

****Raden är förmodligen Elvis egna formulering

*****Raden är tagen från Crudups **Dirt Road Blues**

*****Formuleringen kommer från Crudups **I Want My Loving**

Elvis måste ha varit mycket bekant med Big Boy Crudups musik, eftersom han kunde plocka in referenser från flera olika Cruduplåtar inom ramen för hans egna version av "That's All Right".

Det är också uppenbart att Elvis var förberedd då han redan från början kunde texten och hade fraseringen och gitarrgroovet färdiga. Låten spelades in på ett fåtal tagningar och fyra av dessa är bevarade. De två första tagningarna är false

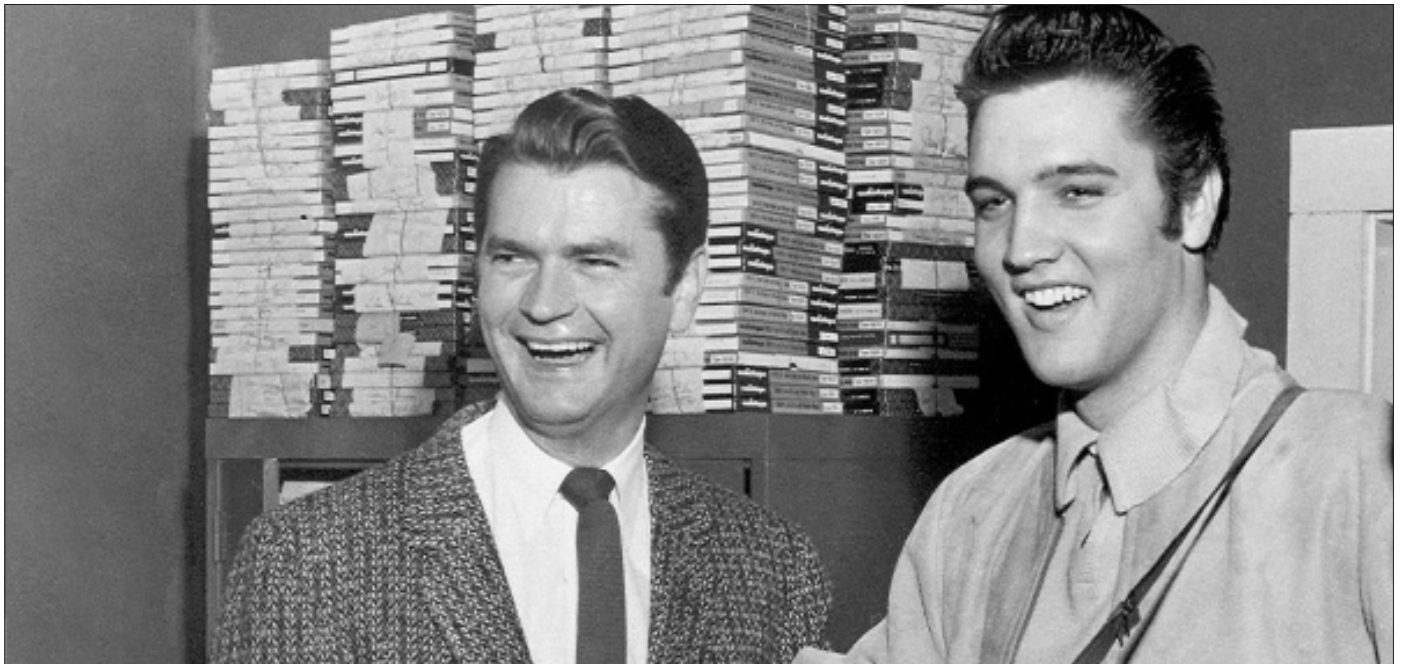
starts och avbryts innan låten egentligen börjat medan tagning 3 och 4 är kompletta. Man kan höra på tagning 3 att Elvis redan kan låten. Han spelar och sjunger låten exakt som i den slutliga versionen som är tagning 4. Det är Elvis som startar låten med det karaktäristiska gitarrgroove som han uppenbarligen är helt säker på. Scotty Moore har på tagning 3 inte hittat rätt i hur han ska spela och kämpar med gitarspelet medan Bill Black följer med bättre.

Det framstår alltså som att när Elvis märkte att pop och ballader inte var vad Sam Phillips var ute efter, så vågade han visa sin stora passion för blues genom att börja spela "That's All Right". Dessutom gjorde han det i en helt egen och redan färdig tolkning som inte längre var renodlad blues utan något annat och helt nytt.

Sanningen om Elvis första singel verkar alltså vara att Elvis hade förberett och repeterat en helt egen version av "That's all right" där han också gjort ett antal ändringar i texten. Hans version var på många sätt helt ny musik. Det var inte blues, inte country och inte pop. Kanske var det inte fullt ut rock'n roll än, men nästan. Att Elvis hade repeterat "That's All Right" vid många tillfällen har också Elvis dåvarande flickvän **Dixie Locke** berättat⁴.

När han vågade så visade han detta och det var där sagan om honom började på riktigt.

Noter

1. George Smith: <https://elvis-collectors.com/forum/viewtopic.php?f=1&t=72871>
2. Keith Flynn's Elvis Presley Pages
3. Jorgensen – Elvis Presley, A Life In Music
4. Dixie Locke – Unlocked

Bilderna ovan: Sam Phillips och Elvis.

Den 19-årige Elvis var således mycket mer medveten om vilken musik han ville spela än vad som framgår av den traditionella

berättelsen. Hans version av *That's All Right* visar att han hade rätt när han sade till **Marion Keisker** att "*I don't sound like nobody*".

There's a girl works down the ch

Lisa-Marie Presley, Michael Lockwood och deras 22 månader gamla tvillingflickor Finley och Harper anländer till Heathrows flygplats i augusti 2010.

Tillsammans med sin son, 19-åriga Be and chips. I bakgrunden ser vi ägaren

Lisa Marie: "Jag kan nog ärligt säga att jag är den enda person som kommit till England på grund av vädret. Jag älskar kylan och regnet."

Jag berättade i förra numret om att **Lisa Marie** år 2010 köpte herrgården från 1400-talet, Coes Hall, i Rotherfield, England och här fortsätter berättelsen.

Lisa Marie besökte ibland den lokala puben Kings Arms där hon kunde ses spela dart och dricka Guinness och champagne. Lisa Marie blev nära vän med hyresvärderna **Justin Scales** och hans fru **Kim** som också ägde den mobila fish and chips-vagnen som ofta stod parkerad utanför puben.

Kim: "Lisa gillade att se hur vi bor och att uppleva den känslan. Vi skrattade eftersom byborna inte kände igen henne. Hon uppskattade verkligen det. Man visste helt enkelt inte vem hon var. Vi äger puben och fish and chipsvagnen men Lisa sade att hon aldrig hört talas om något liknande och att hon ville arbeta där. Hon arbetade där tillsammans med sin son."

Lisa Marie berättade senare att hon var där i två timmar för att hjälpa en vän men att hon aldrig ombads komma

tillbaka. "Det var kul, men man sa till mig att jag inte var lämpad för att arbeta med fritering." När man frågade fru Scales om hon kunde tänka sig att anställa Lisa Marie svarade hon skämtsamt: "Absolut inte! Allt med fisken blev bak och fram och hon var jättefumlig."

Lisa Marie sade i en intervju att hon föredrog engelska grannar framför "självupptagna" kalifornier.

Lisa Marie: "Jag bodde i samma grannskap i 17 år

Chip shop swears her dad is Elvis

Benjamin, serverade Lisa Marie fish till vagnen, Justin Scales.

Roger Ersson utanför puben Kings Arms.
Foto: Kenneth Östlund

Justin Scales mobila Fish and Chips van finns på plats för byborna varje onsdag och har så varit i över 30 år. Han finns på plats från cirka klockan 11 till cirka klockan 19.

och kände inte en enda granne. När jag flyttade hit fick jag välkomsthälsningar och blommor. Det är det som jag älskar med det hela. Det är enkelt, inte flashigt, det var vad jag behövde när det gäller livskvalitet.”

När hon inte turnerar eller är hemma och ser efter tvillingarna Harper och Finley besöker hon ofta puben Kings Arms för att ta sig en pint.

Kim Scales: “Hennes rika grannar är förvånade över att hon vill komma till puben. När hon är där så behandlar folket där henne “normalt.” Det är inget märkvärdigt, alla har vant sig vid henne. Hon är verkligen vänlig.”

Lisa Marie berättade att hon kände sig väldigt bekväm till mods med att bo på den engelska landsbygden. “Vi flyttade dit utan att veta

någonting, det var ground zero för oss när vi flyttade ut mitt på landet. Jag blev helt förälskad i det här huset i den här lilla, lilla byn med ett apotek, två pubar, en kyrka, en liten närbutik och inget mer.

Så småningom fick vi riktigt fina vänner och vi känner alla våra grannar nu. Sakta har vi byggt upp ett liv men jag kan inte ens förklara hur mycket mod det krävde att sätta sig på ett flygplan och flyga till ett annat land utan att känna någon. (...) Jag ville inte orsaka oro i grannskapet och var rädd att alla skulle hata mig när vi flyttade dit eftersom jag

trodde att det skulle medföra att paparazzi skulle dyka upp."

Lisa Marie: "Konstigt nog så lyckades jag bo där i åtta månader när jag skrev sångerna till den nya skivan (Storm and Grace, min anmärkning) och ingen visste att jag var där. Men när vi väl flyttat dit förändrades det." Den engelska landsbygden fick inflytande på Lisa Maries låtskrivande, "absolut, eftersom vad som kom ut ur den här experimenterande processen och att skriva de här sångerna i England är något verkligt organiskt och naturligt, tycker jag."

I början när de bodde där så började paparazzi parkera utanför deras hem.

Lisa Marie: "Den här farmaren som håller får på

våra marker rammade sin lastbil in i dem och sa åt dem att sticka och jag tänkte wow, den här mannen som inte ens känner mig står upp för mig. Och det är en av anledningarna till att jag förälskade mig i det här lilla samhället."

Lisa Marie berättar att hon älskar enkelheten och att landsbygden är som hämtad ur en saga. "Jag behövde återupptäcka livet och jag gick igenom den här dekonstruktionsprocessen.*

* Wikipedia:

Ordet "dekonstruktion" (franska *déconstruction*) är en ordlek på orden *de-struere* ("bryta ner") och *con-struere* ("bygga upp"). En tolkning av denna ordlek är att dekonstruktionen är filosofisk aktivitet som både bryter ner och bygger upp en text eller verklighetsbild. En bildlig jämförelse kan göras med att skära ett stycke tyg. När man klipper tyget i bitar "destruerar" vi det samtidigt som bitarna blir till ett nytt plagg.

Bilder till albumets omslag togs på de

Jag råkar uppskatta det enkla livet-laga mat, promenera, trädgårdsarbete. Jag upptäckte också att människorna verkligen älskar musik, speciellt amerikansk root-music. (...) Det har varit en fantastisk upplevelse att ha alla dessa får på våra ägor, för två vårar sedan föddes omkring 200 fårungar på vår mark. (...) våra döttrar flaskmatade

en engelska landsbygden.

en liten stackare efter att hennes mor dött. Hon heter Redge och finns fortfarande kvar där. Vi kan särskilja henne från de andra fåren eftersom hennes nacke ser lite lustig ut (...) jag försöker att inte bli för känslomässigt engagerad eftersom jag vet att de ingår i näringskedjan."

Jag hade inte tänkt på att man i England förstås var nyfikna på Lisa Marie och att hon inte fick "vara ifred" ute vid sitt lantställe hela tiden. Såg att hon medverkade i BBC Radio 2 som är den mest populära radiostationen i Storbritannien.

Foto: Roger Ersson

Här berättade hon bland annat:
"Jag bodde i samma grannskap i 17 år och kände inte en enda granne."

Och i slutet av september 2012 var hon med i TV-programmet BBC Breakfast i ett åtta minuter långt inslag.

Fredag morgon på väg till BBC Breakfast (vänster) och i studion (ovan).

Hon fick förstås frågor om sin berömde far, man pratade om det album som snart skulle komma ut och dessutom förkunnade Lisa Marie sin kärlek till sina grannar som var ärliga, naturliga och hade fått henne att känna sig välkommen.

I slutet av BBC Breakfast nämnde en av programledarna att Lisa Marie skulle uppträda i Bush Hall, London den 4 oktober och jag lyckades

Lisa Marie Presley i Bush Hall i London den 4 oktober.

hitta ett inslag från konserten där Lisa Marie sjöng låten **So Long**. Hittade också en recension som publicerats i The Guardian där det bland annat stod att läsa:

"Tillsammans med ett femmannaband stajlade som Victorianska begravningsentreprenörer där hennes man Michael Lockwood på gitarr och Chuck Berrys brorson Al Berry på bas ingick, (...) hennes rika ton återkallande den fader som hon förefaller vädja till när hennes ögon vänds mot himlen medan hon sjunger "Can you hear me now?" (...) T o m den läskiga, scientologihetsande singeln You Ain't See Nothin' Yet framförs med hopp, inte arrogans. (...) Med hjälp av bandets support och en förtjust publik framför sig blir

Presley mer bekväm i sitt eget skinn och förlorar sig i musiken och tar en shot tequila. Med en näsduk i en hand och buketter med blommor i den andra gör hon så att det här hörnet av västra London känns lite som Vegas."

På nedanstående länk hittar ni inslaget från BBC Breakfast från 2012

[https://
lisamariepresley.com/
video/226-imp-on-bbc-
breakfast](https://lisamariepresley.com/video/226-imp-on-bbc-breakfast)

Efter allt jag läst om hur positiv Lisa Marie verkade vara till sin vistelse i England är jag lite förvånad över att hon inte bodde kvar där längre eller åtminstone behöll herrgården så hon kunde återvända då och då och prova på det "riktiga livet". För då kanske Kenneth och jag hade haft

anledning att återvända dit...

Avslutar med bilder på godset samt några interiörer.

En festival i Elvis tecken

Från och med i år hade Elvisfestivalen flyttat från Västerås till Jönköping. Hotellet där festivalen arrangerades var Stora Hotellet som tillhör samma fina hotellkedja, Elite Hotels, som Stadshotellet i Västerås.

Sedan länge visste jag att det var fullt på hotellet precis denna helg som Elvisfestivalen skulle äga rum där. Så någon övernattningskunde kunde det inte bli tal om. Den här gången hade vi dock bara 15 mil till evenemanget i stället för de 50 mil med bil som vi har rest ett antal gånger tidigare. Så det var bara att gilla läget. Men dagen innan, på fredagen, gick jag in och tittade igen på bokningsläget och till min stora förtjusning så fanns det då två lediga rum! Några hade tydligen avbokats. Tänk vilken lycka! Naturligtvis bokade vi dessa. Jag och min man i det ena rummet och svärmor i det andra.

Det hela började med incheckning på festivalen vid 11:30 och sedan var det full fart till sent på natten. Incheckningen till hotellet fick bli på eftermiddagen. Det var en stor lycka att få återkomma till festivalen och att träffa sina Elvisvänner. Vi hade ju inte

*Jack Baymoore rocks the house!
Foto: Lotta Larsson*

setts sedan 2018 i det verkliga livet. Bara på sociala media. Innan vi gick in i lokalen till festivalen fick vi det rykande färsknumret av Elvistidningen i pappersformat. Det känns bra att kunna hålla i något man läser och det är roligt att kunna samla på fler tidningar i framtiden.

Det var ett tajt program som blandade föreläsare, frågesport och musikframträdanden. Det skulle gärna ha fått varit ett lite längre uppehåll så att man kunde ha fört en dialog med försäljarna som var på plats. Och för att man skulle hinna att titta ordentligt på allting och kanske köpa något. Så det kan funderas på till nästa festival kanske? Och sedan en sak till som saknades från Västerås. Jag hade gärna sett någon form av lättare lunch uppe i lokalen. Som korb med bröd eller smörgåsar. När man kommer på festivalen vill man ju stanna där och inte gå ifrån. Och när man äter en tidig frukost blir det länge tills kvällsmaten. Men nog om detta. Allt annat var ju en positiv upplevelse.

Det var **Cina Samuelson**, **Boppin' Steve** (Stefan Jonasson) och **Jack Baymoore** (Kent Vikmo) som utgjorde artisterna som uppträdde på denna festival. Och The Allstarsband med **Chris Bergström**, som vi känner igen från att han har spelat

*Chris Bergström på gitarr.
Foto: Lotta Larsson*

*Boppin' Steve vid pianot.
Foto: Lotta Larsson*

*Robert Skoglund (trummor), Thomas Schuldt (bas)
Foto: Lotta Larsson*

mycket med **Eva Eastwood**, var en kul överraskning. En mycket professionell gitarrist! Även basisten **Thomas Schuldt** från **Fatboy** var med och på trummor fanns **Robert Skoglund**. En massa bra musik under hela dagen och kvällen. Vi satt längst fram på höger sida med min svärmor **Inga-Britt Larsson**. Och jag lyckades ta ganska många bra bilder både på dagen och på kvällen.

Angående kvällen så hade min man **Ronny** fått en idé om att vi skulle ha en T-shirt med tryck på för att överraska Jack Baymoore. Jag hade därför skissat på en idé i datorn och kunde senare skära ut den här hemma på ett stickerspapper. Och det blev ju bra! Så i pausen på festivalen gick vi, ett gäng Elvis-vänner, ut och åt. För att senare komma tillbaka och ha dessa tröjor på oss.

Sedan mitt i en låt som Jack Baymoore sjöng så gick vi fram och ställde oss vid scenen. När han fick syn på oss så kom han helt av sig i texten! Så det blev en lyckad överraskning. Jag minns tyvärr inte vilken låt det var. När låten var slut så kommenterade han tröjorna och sade att vi skulle vända oss om så att alla kunde se.

*Countrysångerskan Cina Samuelson.
Foto: Lotta Larsson*

När festivalen var slut efter 01:00 så kom han fram och pratade med oss. Chris Bergström tog foto på oss alla tillsammans med Jack. Ett minne för livet både för oss och för honom.

På förmiddagen när vi stod i receptionen på hotellet och skulle checka ut så kom Jack Baymoore förbi då han skulle äta frukost. Han sade att det var superkul med tröjorna och tackade oss för den här gången.

*Egendesignade T-shirts!
Foto: Sandra Jonsson*

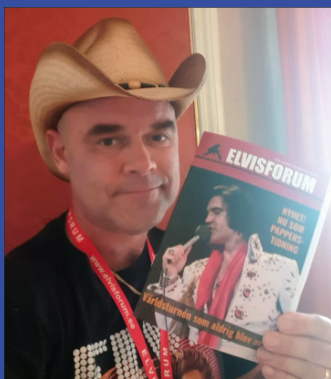

*Och tillsammans med en glad Jack Baymoore!
Foto: Chris Bergström*

Jag längtar redan efter nästa års festival och är nyfiken på vilka som ska vara med då.

Elvisfestivalen i

Harald Mjöberg, konferencier

1. Du var ju konferencier på Elvisfestivalen i Jönköping. Hur gick det och vad är dina intryck av festivalen?

– Det finns så väldigt mycket att säga om årets festival att det är svårt att hålla mig kort. En del intressanta perspektiv utifrån ett större sammanhang också. Men festivalens musikaliska innehåll var riktigt bra. Ett hungrigt husband som levererade riktigt fint. Och sen en artist-trio som höll absolut högsta klass. Bra musikalisk variation också.

I kombination då med det bästa icke musikaliska inslagen någonsin, John Boijas Sun Studio föredrag och paneldiskussionen kring Elvis och Överste Parker, gör att helhetsintrycket denna gång för min räkning gör detta till den främsta festivalen jag upplevt.

Trevlig lokal och absolut tillräckligt mycket folk för att skapa en känsla av att det var "mycket" folk på plats. Bra stämning och bra ljud tycker jag. Fin uppslutning bland säljare också. Det är som upplagt för framtida lyckade Jönköpingsfestivaler tror jag när den väl etablerat sig i ortsbornas medvetande.

Kvällspasset var också bra, härlig dansant musik. Många som dansade loss.

Jack Baymoore levererar ju tryggt och säkert och med en härlig energi och pondus i låtarna. Märks att han älskar detta.

Cina Samuelsson var årets stora överraskning för mig. Hon levererade fullständig toppklass, vilket jag inte var beredd på!

2. Du var ju också karaokevärd. Hur gick det? Var det många som ville sjunga och hur sjöng de? Vilka var de populäraste låtarna?

Karaokepassen gick också bra. Det var fulltecknade listor och flöt på fint men alla hann inte sjunga som ville. Mest önskade låten var Suspicious Minds! Jag fick föreslå annat låtval ett par gånger för att öka variationen.

Överlag fick jag ett väldigt seriöst intryck av Elvisforums arrangemang där varje länk i kedjan kändes väldigt genomarbetad och tydlig. Så det var lättare att vara konferencier nu än någonsin. Tillika en ära och väldigt roligt.

Så ja ,sammanfattningsvis, det är absolut högsta betyg till Jönköping 2021!

Jönköping 2021

Cina Samuelson, artist

1. Du medverkade som en av artisterna på Elvisfestivalen i Jönköping. Hur upplevde du festivalen i stort och hur tyckte du att ditt framträdande gick?

– Jag tyckte att det var en fin festival med härliga människor och jättegott stämning. Platsen var också bra och Spegelsalen var så himla fin och fungerade utmärkt för konsert.

Cina Samuelson medverkade på sin tredje Elvisfestival.

Foto: Tomas Karlsson

Jag är jättenöjd med mitt framträdande. Publiken var underbar och jag fick många glada tillrop och mycket kärlek efteråt. Toppenkul! Jag hade ju glädjen att sjunga med ett fantastiskt band och vi alla, inklusive Jack Baymoore och Boppin' Steve, trivdes supergott tillsammans och hade väldigt kul. Sedan var det väldigt bra ljud och ljus och det betyder också mycket både på scen och för publik..

2. Har du uppträtt i liknade sammanhang tidigare?

– Jag har medverkat på väldigt många olika ställen och festivaler genom åren och en underbar grej som jag hade glädjen att få bli inbjuden till och medverka på var en hyllningskonsert till Loretta Lynn. Den hölls på Continental Club i Austin, Texas och där sjöng alla medverkande Lorettalåtar. Det var häftigt. På just Elvisfestivalen så var det nu tredje gången för mig. Första gången var jag inbjuden för att sjunga några duetter med en sångare, andra gången som jag medverkade så sjöng jag några stycken låtar och nu denna tredje gång så var det riktigt kul att få göra en egen konsert med Elvislåtar.

3. Vad är aktuellt för dig annars just nu?

– Just nu så har jag kontakt med lite radiostationer runt om i världen som spelar min nya singel " Please Love Me Forever" som jag släppte dagen innan Elvisfestivalen. Jättekul! Det är även rep av låtar till ett par julkonserter innan jul och sång vid en minnesgudstjänst på nyårsafton, och så förbereds låtar inför inspelning av en retroplatta nästa år.

Jag vill också passa på att tacka alla...goa arrangörerna, den härliga publiken, utställarna, det underbara bandet och ljudkillen för en toppenfin festival! Var rädda om er och ha det gott och fint i jul och nyår! Hoppas vi ses snart igen! Kramar Cina

Elvisfestivalen i

John Boija, föredragshållare

1. Du hade en föreläsning på Elvisfestivalen. Vilka var de viktigaste punkterna som du ville få fram?

– Jag ville lyfta fram några personer som förtjänar mer uppmärksamhet för den roll de haft i att bidra till den unge Elvis genombrott. Jag försökte ta med publiken på en resa till det tidiga 1950-talets Memphis som var en unik musikalisk smältdegel, mycket tack vare radioprataren Dewey Phillips. Hans betydelse för att överbygga segregationens strikta uppdelning av musik möjliggjorde viktiga korsbefruktningar. Utan Deweys uppmjukande av rasbarriärerna hade det varit meningslöst för Sam Phillips att öppna sin Memphis Recording Service och skivbolaget SUN Record Company. Jag menar också att Elvis knappast hade kunnat bli inspelad och utgiven av något annat skivbolag än SUN vid den tiden. Och vore det inte för Horace Logan, programdirektör för Louisiana Hayride, så hade Elvis knappast kunnat bli något mer än ett lokalt fenomen i Memphis-trakten. Elvis framgångar var långt ifrån självklara och jag försökte fästa publikens uppmärksamhet på några personer och lyckliga omständigheter som spelat nyckelroller i denna process, illustrerat med unika dokument från min samling.

**Fullt ös på Elvisfestivalen med Ja
Foto: Lotta Larsson**

2. Brukar du göra liknande föreläsningar och i så fall i vilka sammanhang?

– Inom ramen för Rock'n'Roll Heavens (RRH) verksamhet, brukar jag berätta för den som vill lyssna, om SUN-perioden och de anknutna artisterna. RRH är i grund och botten ett gäng hängivna samlare som vill få ut fantastiska samlingar och unika objekt från dammiga lådor och mörka rum. De flesta samlare har fantastiska historier att berätta och det är tråkigt att inte fler får chansen att dela upplevelsen. RRH har, förutom i Sverige, gjort ett antal utställningar i samarbete med TCB-bandets turnéer i Europa. Vi har tusentals utställningsbara objekt, bland annat

Jönköping 2021

Jack Baymoore och Chris Bergström.

många personliga tillhörigheter från Elvis och Johnny Cash och ett oändligt antal anekdoter att berätta därtill. Många av objekten och historierna kan du inte läsa om i någon bok. De visas för första gången av RRH.

3. Har du några andra intressanta Elvisprojekt på gång?

– Rock'n'Roll Heaven har långt gångna planer på att öppna ett permanent rock-museum på en synnerligen lämplig plats i norra Tyskland. Det är en stor kultursatsning som innehåller besläktade verksamheter som konserter, bilmuseum, butiker, hotell och restauranger. En sorts temapark med rock'n'roll som röd tråd. Enligt tidsplanen slår vi upp portarna 2023 och med detta som bas, kommer vi ändå att ha tillräckligt med objekt för att fortsätta med mobila utställningar runt om i Europa. En liten försmak på detta planeras i samarbete med några av Sveriges mest folkkära rockartister under våren 2022. Så håll ögonen öppna!

4. Vilka är dina helhetsintryck av Elvisfestivalen i Jönköping? Är det något du vill lyfta fram som en höjdpunkt i programmet?

– Den senaste Elvis-festivalen jag besökte var i Västerås 1985 och det som slog mig nu, var hur väl Elvisforum lyckats med att respektfullt förvalta det bästa av den gamla Elvisfestivalen och samtidigt föra in den i samtiden. Alla härliga människor och den goda stämningen är fantastisk. Elvisforum har gjort ett strålande arbete. Jönköping ligger strategiskt till för många i vårt avlånga land och lokalerna var perfekta. Sen måste jag ju hylla den fantastiska musiken, att få vara mellanakt för Cina Samuelsson och Jack Baymoore var en ära!

John Boija föreläser.
Foto: Kenneth Östlund

Elvisfestivalen i

**Paneldiskussion om Elvis och hans manager Överste Tom Parker. Bruno Tillander, Svante Rask och Börje Lundberg diskuterar under ledning av Elvisforums Göran Berglund. I bakgrunden syns en bild av Eddy Arnold som Parker också var manager för.
Foto: Kenneth Östlund**

Till vänster: Boppin' Steve.

**Till höger: Elvisforums egen Danne Wernersson, som assisterade band och artister bakom scenen, överraskade publiken genom att hoppa in och spela bas på Stranger In My Own Hometown.
Foto: Lotta Larsson**

Jönköping 2021

Svante Rask, frågetävlingsvinnare

1. Ett stort grattis till dig Svante! Hur känns det att du tog hem segern?

– Tack för gratulationen. Givetvis känns det bra. Det gör det alltid när jag vunnit frågetävlingen. Speciellt denna gång. Dels för att det inte var någon festival förra året och dels för att behålla titeln från förra gången. Sen är det så att pga åldern är man orolig för att inte vara så snabbtänkt längre, men det var inga problem.

2. Hur var nivån tycker du och vad avgjorde till din fördel?

– Tycker att i en del snabbfrågor var det lätt att falla. Men finalfrågorna var ok för då ska det vara svårt. Vi alla i finalen föll på ungefär samma frågor. Men jag lyckades ändå lite mer än de andra.

3. Kommer du att ställa upp igen om tillfälle ges?

– Klart jag ställer upp igen. Alltid kul att visa och pröva sina kunskaper om Elvis.

4. Vad är bäst med Elvis?

– Bäst med Elvis är hans mångsidighet i musiken. Han klarade galant all typ av musik. Hans karisma och speciella liv är också en del av Elvisvärlden. Det är också en stor fördel att fortfarande kunna samla på Elvisprylar, det tar aldrig slut trots att han varit död så länge. Och till sist men inte minst, alla vänner man har pga Elvisintresset.

A blast from the past – 5 mars 1980

Det är onsdagen den 5 mars 1980 och TV2 skall på kvällen klockan 21.00 visa TV-specialen **Elvis In Concert** (på svensk TV kallad **Elvis – Farväl till en Kung**). Det kom att bli både den första och sista gången den visas på svensk TV, men det vet ingen då. Kort därefter stoppar nämligen Elvis dödsbo alla ytterligare sändningar av specialen på TV och den har aldrig givits ut officiellt på video, DVD eller Blu-ray.

Sveriges Elvisfans ser fram emot sändningen med skräckblandad förtjusning då de flesta vet om att det inte kommer att bli någon smickrande bild av Elvis som kommer att ges på TV denna kväll, långt ifrån. Samtidigt är Elvis alltid Elvis och de har väntat i tre långa år på att få se programmet. På amerikansk TV visades det första gången 6 veckor efter Elvis död, den 3 oktober 1977 och sedan gick det i repris några gånger.

På TV-sidorna i Expressen skriver tidningens stora Elviskännare **Börje Lundberg** om programmet under rubriken **ELVIS SISTA SHOW**. Artikeln åtföljs av

en hemsk bild på Elvis med undertexten *"Fet, uppsvullen och märkt av sitt tablettmissbruk – men Elvis gör ändå en bra show, den som skulle bli hans sista."* Börje avslutar artikeln med orden *"Det sista vi ser av Elvis är två fingrar i luften i bakrutan på bilen. Han har gjort det igen. Segrat. Lagt publiken för sina fötter. Som så många gånger förr under 23 år av ofattbart idolskap. Men till vilket pris!"* Frågan är om Börje skrev någon text om Elvis bättre än dessa rader? Jag tror inte det.

På insändarsidan i Expressen finns samma dag en insändare som gjorde ett mycket starkt intryck på mig då jag läste den. Jag tyckte den var så otroligt bra skriven. Visserligen var jag bara knappt 10 år vid

denna tidpunkt, men även senare som tonåring tyckte jag den var fantastiskt bra formulerad. Det tycker jag fortfarande, 41 år senare när jag läser den igen. Jag väljer därför att publicera hela insändartexten här:

Fet, uppsvullen och märkt av sitt tablettmissbruk – men Elvis gör ändå en bra show, den som skulle bli hans sista.

ELVIS SISTA SHOW

■ ■ Sista föreställningen.
En och en halv månad före sin död står Elvis Presley, 42, beredd att gå in på scenen i sin vita kostym. Ansiktet är uppsvällt. Han väger runt 120 kilo. En man svårt märkt av tablettmissbruk och hemska matvanor.

Han drar ett djupt andetag, vänder ansiktet mot taket som i bön och stiger in i strålkastarljuset. Kompisen Joe Esposito ger honom en hjälpande hand i trappan upp mot scenen.

■ ■ En amerikansk tragedi.
Elvis sluddrar på talet, han svettas kopiöst, han är fumlig i rörelserna, men gör ändå en bra show.

Sången är det inget fel på – det var det aldrig. Och Elvis älskade att uppträda inför publik. Det syns lång väg.

Han sjunger ett brett sortiment ur sin väldiga repertoar – från allra första plattan, "That's all right", till en av de sista, "Hurt".

■ ■ Elvis kallar upp pappa Vernon på scenen, också

senterar sin fästmo Ginger Alden i publikhavet. Slutnumret är som alltid "Can't help falling in love". Det sista vi ser av Elvis är två fingrar i luften i bakrutan på bilen.

Han har gjort det igen. Segrat. Lagt publiken för sina fötter.

Som så många gånger förr under 23 år av ofattbart idolskap. Men till vilket pris!

BÖRJE LUNDBERG

till Elvis, det var som om han underhöll oss i sitt eget vardagsrum.”

Varje konsert var en var en seger för Elvis. Han besegrade alltid publiken. För att ta ett sista exempel. Det var sommaren 1977. Elvis är 42 år. Det är en konsert i Memphis. Ryktena om att Elvis skulle vara slut cirkulerade och folk stod packade i gångarna för att se honom göra bort sig, men Elvis gav en oförglömlig konsert. Och när publiken skrek på mer, skrek Elvis tillbaka: ”Ja, jag sjunger allt ni ber mig om, vi har ju hela natten på oss!” Sedan sjöng han i timtal. Han gjorde bara ett avbrott för att säga: ”Förra gången jag stod här var jag sjuk och inte mig själv. Nu har jag kommit över det och jobbar igen.” Han visste att han var sjuk, men huvudsaken var att publiken trivdes. Han älskade att stå på scen. Publiken var hans liv. För att göra i stort sett samma konsert 1200 gånger krävs en viss kärlek till sitt yrke och sin publik. Inte bara till pengar. Det är en 42-årig dödsdömd superartist, som tar farväl av sin publik vi får skåda. Nervösare än någonsin. Hör honom sjunga You Gave Me A Mountain och How Great Thou Art med inlevelse och styrka så att det går kalla kårar längs ryggraden. Se showen med eftertanke. H. Juholt

”Fet, sjuk och dödsdömd – ikväll tar han farväl I kväll visar svensk TV Elvis Presleys sista TV-show. Inte Elvis sista show vilket har påståtts. Det är en märkt idol som visas upp. Elvis har 20 år bakom sig i showbusiness. Han har kommit upp i medelåldern. Han är fet och mycket sjuk. Sjuk både fysiskt och psykiskt.

Han är utbränd efter drygt 1200 föreställningar under 70-talet, han stora årtionde. De 80 konserterna detta år har definitivt gjort slut på honom, så många konserter har han aldrig gjort tidigare under en och samma turné. De långa turnéerna har gjort honom beroende av både sövande och uppiggande medel.

Svek aldrig

Men till skillnad från andra artister svek Elvis aldrig sina fans, han älskade sina fans och vi honom. Var konsert var en succé. Så ock denna för dem som var där. Se publikens reaktioner när han uppträder – det är ett gott betyg på hans framträdande. De sista åren lämnade han perfektionismen och professionalismen i konserterna bakom sig. Det var ett avslutat kapitel i hans historia. Han satsade på kontakten med sin publik, dem han underhöll.

Hembjudna

Den 31 december 1976 gjorde han sin sista nyårskonsert. En av åskådarna har beskrivit händelsen så här: ”Det var som om vi alla 16 409 personer där var hembjudna

av 70-talet. Det är en 42-årig dödsdömd superartist, som tar farväl av sin publik vi får skåda. Nervösare än någonsin.

Hör hans röst, starkare och bättre än tidigare. Hör honom sjunga You Gave Me A Mountain och How Great Thou Art med inlevelse och styrka så att det går kalla kårar längs ryggraden. Se showen med eftertanke."

Insändaren är underskriven av, hör och häpna, **H. Juholt!!** Idag ambassadör i Sydafrika, tidigare ambassadör på Island, under en period partiledare för Socialdemokraterna, och så vidare. Ett namn som jag av naturliga skäl inte reagerade på 1980 eftersom Håkan då bara var 17,5 år och gick i gymnasiet. Han var ännu inte var någon "kändis" i Sverige. Av insändaren att döma är det uppenbart att han redan hade sett programmet, troligen genom att han lyckats komma över en videokopia från den amerikanska tv-sändningen, som cirkulerade bland svenska Elvisfans i slutet av 70-talet.

Jag kan inte annat än imponeras av att en 17-åring kan skriva så bra! (Insändaren innehåller dock några enstaka faktafel, till exempel var det sommaren

1976, den 5 juli, som Elvis gjorde sin sista konsert i Memphis och inte sommaren 1977.)

I Göteborgsposten har den kände journalisten och författaren **Hans Sidén** skrivit en artikel med rubriken **Rockens konung i sista konserten.**

I ingressen skriver han *"...bered er på en chock! Det är en trött och sjuk Elvis vi möter, även om det inte märks på sångrösten!"*.

Artikeln avslutas med följande rader: *"Visst är det lite uppskakande för alla oss äldre Elvis-vänner att se vår idol så som han ser ut i den här TV-showen, men det är ändå ett dokument man inte skulle vilja ha missat, för vokalt var Elvis "Kungen" in i det sista!"*

Dagen efter, den 6 mars, följer Expressen upp gårdagens artiklar och TV-sändningen med full kraft!

På förstasidan en bild på Elvis och rubriken **Elvis - hans sista 56 dagar** med en text som inleds med *"Såg ni Elvis på TV i går? En fet, härjad idol med 56 dagar kvar att leva."* Texten avslutas med orden *"Han visste själv att slutet var nära."*

Sedan är det Elvis på hela mittuppslaget i en text av Börje Lundberg. Det är på

artikel beskrivs Elvis som "fet". Så uttrycker man sig inte idag, att "fatshama" någon är inte längre ok, oavsett vem det är. Jag tycker att det sticker i ögonen när jag läser dessa 41 år gamla artiklar, beskrivningen av Elvis låter alldeles förfärlig. Samtidigt berömmar ändå alla Elvis röst, det är positivt.

Fotnot:

nivån av en ren krigsrubrik: **"Sista dagen fick han 612 tabletter..."**

Jag återger inledningen av artikeln:

"En man med 56 dagar kvar att leva. Den Elvis Presley vi såg på TV i går var spillran av en stor artist - den mest berömda världen skådat.

En gång på 50-talet, rebellen som med ungdomlig urkraft bröt ny musikalisk mark. 1977 uppsväld, förändrad, sludrande. En fet, åldrad man som svettades kopiöst i sin vita scenkostym. Vad hade hänt? Varför blev det så? Vad skedde under de sista dagarna av hans liv?"

Börje försöker sedan i artikeln förklara varför det gick så illa som det gick för

Elvis genom att först beskriva hur Elvis kom att bli beroende av sina "uppers" och "downers", pillren han prövade första gången under sin lumpartid och sedan fortsätter han berättelsen ända fram till slutet 1977.

Han skriver också om sitt eget möte med Elvis 1973 och att då inget märktes av Elvis tablettmissbruk: *"När jag själv träffade Elvis bakom scenen i Las Vegas i augusti det året märktes absolut ingenting. Elvis var fräsch, smärt, topptrimmad. Hans scenshow kolossalt övertygande. En superartist utan synliga defekter."*

Min egen reflektion på de olika artiklar jag tagit upp här är att det skiljer sig mycket hur tidningarna skriver idag, jämfört med för 40 år sedan. I nästan varje

Elvis In Concert var Elvis tredje och sista TV-special, efter Elvis (The '68 Comeback Special) och Aloha From Hawaii. Den gjordes av det amerikanska TV-bolaget CBS och filmades under det som kom att bli Elvis sista turné i städerna Omaha, Nebraska, den 19 juni 1977 och Rapid City, South Dakota, den 21 juni 1977.

Elvis allra största hitlåt blev

Har du någon gång undrat över vilken av alla otaliga hits som är Elvis allra största framgång? Det har nog de flesta gjort någon gång och om man frågar någon vad de tror så möts man vanligen av många olika förslag. Elvis mest betydelsefulla årtionde må vara 50-talet men hans största skivframgång kom faktiskt först 1960!

Elvis inledde 60-talet med att bredda sin repertoar genremässigt och därmed försöka tilltala en större publik. Rockmusiken hade inte längre nyhetens behag och var inte längre lika het. För att nå en verkligt stor publik så måste Elvis därför se bortom rockens domäner. Elvis kände sig lite osäker på sin fortsatta musikkariär. Det bidrog säkert till att han var villig att försöka få ny fart på den genom att pröva på lite andra genrer än han hade gjort före armétjänstgöringen.

Lyckligvis var detta inget hinder för Presley som ju innan han slog igenom som artist hade tänkt sig att kanske bli gospelsångare eller något av en balladsångare. Ödet hade sedan i form av **Sam Phillips** på SUN fått Elvis att satsa på rhythm and blues och rockabilly som han visserligen gillade men kanske inte riktigt hade sett sig själv göra.

Det ena ledde till det andra och snart hade Elvis blivit den mest kontroversielle rocksångaren av alla. Elvis

och hans musiker var med och formade 50-talets tuffare rock and roll med låtar som **Hound Dog** och **Jailhouse Rock**.

Rock and roll var det som gällde när han hade lämnade karriären 1958 för att bli soldat. Låtar från den tiden som **I Need Your Love Tonight** och **A Big Hunk O' Love** var nog vad rockfansen hoppades att han skulle fortsätta med efter armén. Så skulle det inte bli. Han hade själv sagt i intervjuer att han inte visste hur länge rockens popularitet skulle hålla och

hur länge han själv skulle kunna ha en karriär som sångare.

Den 3 februari 1959 inträffade olyckan som brukar omnämnas som dagen då musiken dog. Det var då **Buddy Holly, Richie Valens** och **J.P. "The Big Bopper" Richardson** omkom i en flygkrasch. De var unga rockmusiker som hade kunnat göra ett ännu större avtryck i musikhistorien om de fått leva längre. Valens var blott 17 år gammal och den för evigt odödliga Holly 22 år.

listetta både 1960 och 2005

NEAR CLEAR LAKE

Three Rock 'n' Roll Stars Die in Iowa Air Crash

Pilot, Too, Victim of Mishap
Singers Were on Flight to Fargo

MASON CITY, IA. (AP) — Three of the nation's top rock 'n' roll stars and a pilot were killed during a light snow when their chartered plane crashed shortly after taking off from the airport here early Tuesday.

The singers, Buddy Holly, 22, of Lubbock, Tex.; Ritchie Valens, 17, Los Angeles, and J. P. Richardson, 24, of Louisiana, known professionally as the "Big Bopper," had completed an engagement at the Surf Ballroom in

Russians Bar U. S. Convoy
From Entering W. Germany

BERLIN, GERMANY (AP) — The Russians Tuesday kept a U. S. army convoy of four cargo trucks and five soldiers on the East German autobahn from crossing into West Germany. The convoy was en route from Berlin.

The U. S. army charged the convoy had been detained for more than 24 hours with the "obvious intention of creating an incident" on the 118-mile lifeline.

The Red army was handed two stern protests and demands that it immediately

INCENT ASTOR
llionaire tor Is ad at 67

YORK, N. Y. (AP) — Vincent Astor, 67-year-old billionaire socialite, died Tuesday of a heart attack.

Astor — a great-grandson of John Jacob Astor, a virtually penniless immigrant whose trading launched one of the country's great fortunes — inherited an estimated 75 million dollars.

Astor was one of New York City's great real estate holders, and had wide interests in oil and other investments across the country. He was known for many nicknames: "Richie Boy," "The

This is the scene of the plane crash north of Clear Lake.

Wichita (A.P.)

hade hänt. I och med detta tog han en ny väg som visade sig innebära att han nådde en ny större publik.

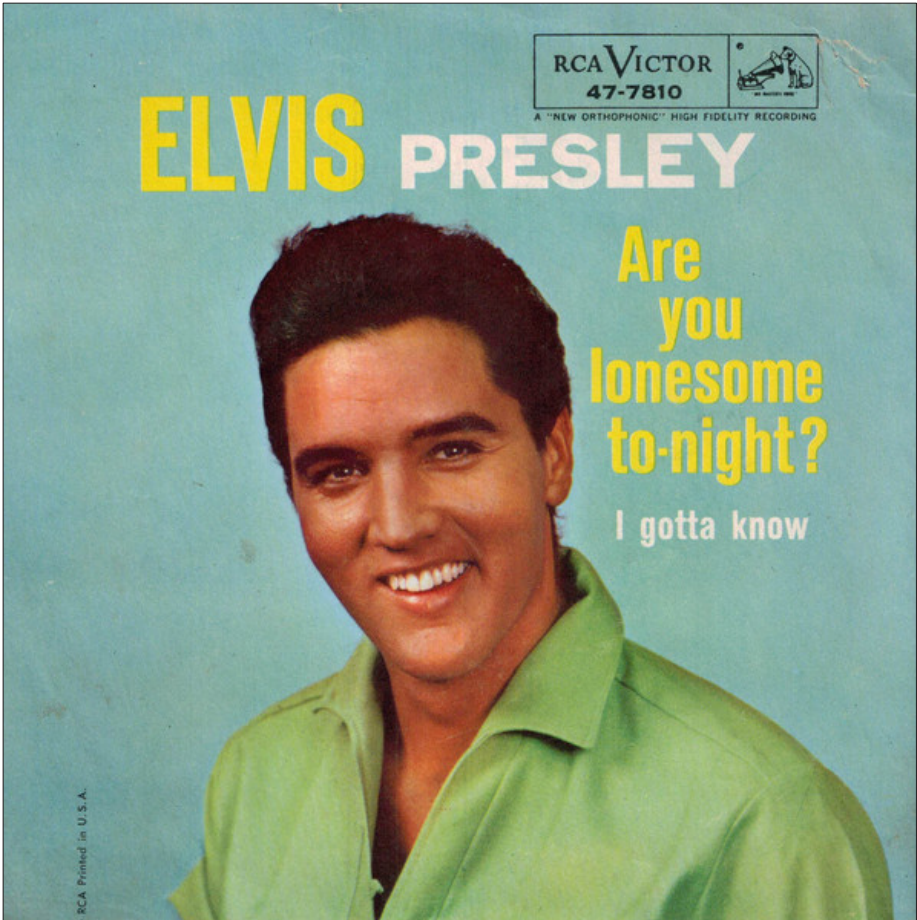
It's Now or Never kunde ha blivit Elvis genombrottslåt om han hade varit okänd. Ingen annan Presley-skiva har nämligen sålt lika mycket som den. Över 20 miljoner sålda singlar är en framgång som bara en handfull artister lyckats med och som säkerligen ter sig näst intill omöjlig att lyckas med idag. I alla fall om vi pratar om fysiska skivor så lär det knappast hända igen.

Buddy Holly, Richie Valens och "The Big Bopper" omkom i en flygkrasch under en vinterturné 1959.

Musikstilar kommer och går och det visste Elvis. Han visste att han måste ändra på sin stil om han skulle kunna fortsätta.

Oavsett rockens möjligheter så hade Elvis alltid varit öppen för annan typ av musik. Nu tog han chansen att göra mer lättsam pop och vackra ballader. Albumet **Elvis Is Back!** som blev det första efter Tysklandstiden var delvis inne på detta men osade samtidigt även riktig blues. Man kunde skönja en förändring här men det gick ändå inte att säga vartåt det skulle gå härifrån.

Men det var med singlarna **It's Now Or Never** och **Are You Lonesome Tonight?** som Elvis på allvar signalerade att något nytt

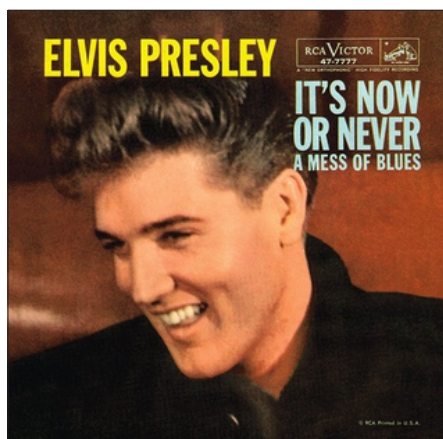
RCA VICTOR
47-7810

A "NEW ORTHOPHONIC" HIGH FIDELITY RECORDING

ELVIS PRESLEY

Are you lonesome to-night?
I gotta know

RCA Printed in U.S.A.

Elvis spelade in låten It's Now Or Never den 3 april 1960 och singeln gavs ut den 5 juli samma år. RCA:s Studio B i Nashville var platsen. Det blev fem veckor som etta på USA-listan och åtta veckor på listan i Storbritannien där den efter viss fördröjning, på grund av rättighetsproblem, gick direkt in på förstaplatsen. Ytterligare en vecka på listans förstaplats i Storbritannien blev det när singeln släpptes på nytt 2005! Elvis måste ha lett i himlen och sjungit med i refrängen när den spelades på radion.

En megaframgång blev den och många har sjungit den efter Elvis men var kom låten ifrån från början?

Många känner nog till att den bygger på den italienska **O Sole Mio** av **Eduardo di Capua** som föddes i Neapel 1865. Men O Sole Mio:s historia började redan tidigare med kompositören **Alfredo Mazzucchi**. 1897 köpte nämligen di Capua en

A Tomasio Rebolla

Biblioteca Musicale de LA TAVOLA ROTONDA
distinta con **diploma d'onore** alle **Esposizioni riunite del 1894 in Milano**
Pubblicazione Settimanale

'o Sole mio!

Premiata al Concorso de la Tavola Rotonda

MUSICA di

E. Di Capua

VERSI di

G. Capurro

N. 356

Cent. 50

Ogni diritto d'autore riservato

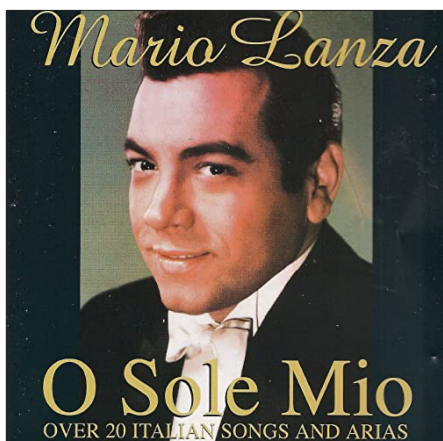
Trovansi vendibili alcuni numeri della Tavola Rotonda che contiene la *Fable des deux pigeons* de l'*Histoire d'un Pierrot* di MARIO COSTA — PREZZO Lira Una.

samling melodier från Mazzucchi och en av dessa var just O Sole Mio. 1898 skrev poeten **Giovanni Capurro** texten och di Capua utvecklade och anpassade musiken som han tidigare köpt av Mazzucchi. O sole mio framfördes sedan på den årliga musikfestivalen Piedigrotta 1898 där den kom på andra plats. Men bland allmänheten gick den

hem och blev mycket populär och berömd. En hit redan på 1800-talet alltså! Trots detta tjänade upphovsmännen inga större pengar på den. Di Capua dog 1917 i Neapel.

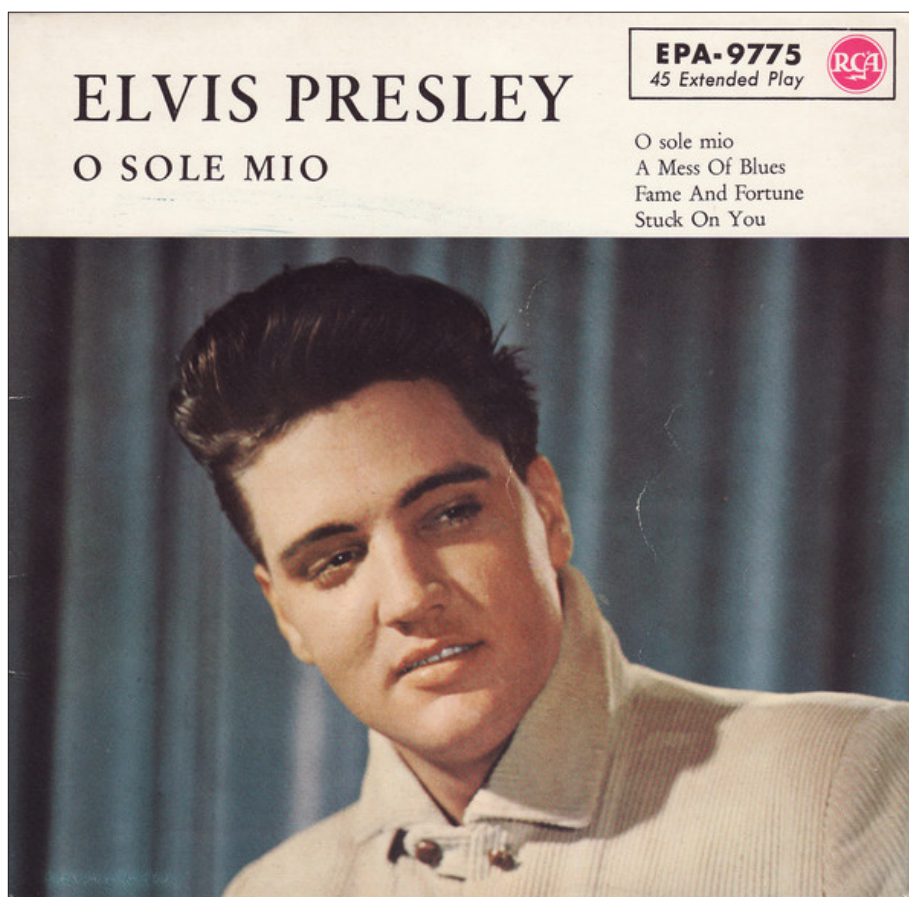
En av Elvis favoritsångare, **Mario Lanza**, hade spelat in O Sole Mio så att Elvis kan ha påverkats av detta torde vara ganska självklart. Men Elvis hörde också,

under tiden han tjänstgjorde i Tyskland, **There's No Tomorrow** med amerikanske **Tony Martin**, som hade haft en hit med den 1949. Det finns en heminspelning med Elvis från Tysklands tiden då han faktiskt sjunger *There's No Tomorrow*. Martins låt bygger även den på *O Sole Mio* men med en text av **Al Hoffman**, **Leo Corday** och **Leon Carr**. Men texten Elvis sjunger då? Ja det var **Aaron Schroeder** och **Wally Gold** som satte ihop texten till Elvis version på bara 20-30 minuter!

Det var den 3 april 1960 som Elvis spelade in *It's Now or Never* i RCA Studio

B i Nashville. Samma dag spelades även låtarna **Fever** och **Like A Baby** in innan det till sist var dags för den stora hitlåten. Producenter under inspelningarna för det som skulle bli albumet *Elvis is Back* plus några singlar var **Steve Sholes** och **Chet Atkins**. Inspelningstekniker var **Bill Porter** och inspelningarna gjordes 20-21 mars och 3-4 april. Tisdagen den 5 april gjorde man piano- och blåspålägg till mastern av *It's Now or Never*.

Bill Porter som är känd för att ha fått till en otroligt fint ljud på inspelningarna i Nashville, för både Elvis och andra stora stjärnor,

jobbade under 70-talet med att mixa ljudet under Elvis konserter. Porter var även en av dem som var med och skapade "the Nashville Sound" tillsammans med Chet Atkins, Steve Sholes, Owen Bradley och Bob Ferguson.

Om inspelningen av *It's Now Or Never* har Bill berättat följande:

– När vi spelade in It's Now Or Never så var Elvis tvungen att göra flera tagningar eftersom han missade slutet - det är en rätt hög not! Det var mitt i natten. Efter en tagning sade jag: - Jag kan skarva ihop det (klippa ihop två olika tagningar). Vi kan köra

Chet Atkins och Bill Porter vid mixerbordet.

bara slutet. Och han sade: - Nej, jag vill sjunga hela låten Bill. Jag vill göra den i en tagning!

Så vi fortsatte att kämpa med den. Till sist lyckades han naturligtvis. Det visste man att han skulle...

Presleys inspelnings-sessioner var lite märkliga... alla de där människorna som hängde med - hans entourage. Till viss del var de ja-sägare. När han spelade in så kunde de sitta i receptionen och spela kort. Sedan när vi skulle lyssna på inspelningarna så kom de tillbaka in och då blev det värsta jättegla handslagen och utrop som - Yeah, det är fantastiskt! Det är super!

På den tiden, jag vet inte om det var för att han inte hade tillräckligt inflytande eller om det var en RCA-regel, då lämnade inga bandkopior studion. Han (Elvis) fick inte höra inspelningen igen förrän

Elvis comeback-album 1960 låter väldigt bra.

den gavs ut på skiva.

Så efter inspelningarna var klara så spelade vi upp dem, och ibland kunde vi hålla på flera timmar, för han vill höra dem igen och igen och igen. Och med It's Now Or Never så fick jag spela upp den säkert tjugo gånger!

Musikerna som medverkade under dessa inspelningar 1960 i Nashville var:

Gitarr: **Elvis Presley**
 Gitarr: **Scotty Moore**
 Gitarr: **Hank Garland**
 Bas: **Bob Moore**
 Trummor: **D.J. Fontana**
 Trummor: **Murrey 'Buddy' Harman**
 Saxofon: **Homer "Boots" Randolph**
 Piano: **Floyd Cramer**
 Kör:
The Jordanaires: Gordon Stoker; Neal Matthews; Hoyt Hawkins; Ray Walker
Charlie Hodge ("I Will Be Home Again")

Bill Porter, Elvis och Paul Anka den 5 april.

Den färdiga låten (mastern) It's Now Or Never består av tagning 2 och 4 samt piano- och blåspålägg från den 5 april.

Elvis gjorde förstås It's Now Or Never under många av sina konserter mellan 1969 och 1977. När Elvis gjorde sina sista konserter 1961 innan comebacken 1968 så var den rätt given. Den 25 februari fanns den med i båda konserterna i Memphis. Och när Elvis gjorde sin tredje och sista konsert den 25 mars på Hawaii så sjöng han den där också. Något annat hade nog förvånat eftersom den blev en så stor hit.

augusti 1972.

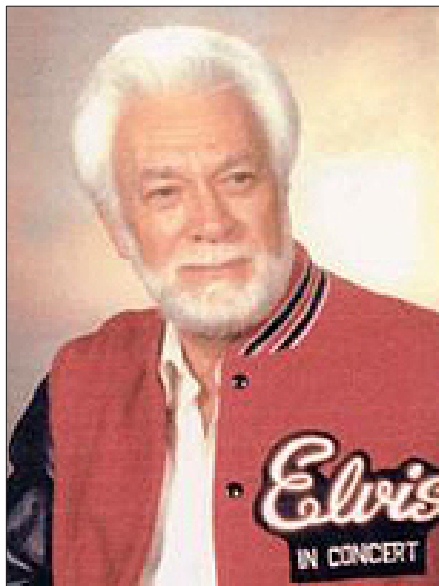
Mer frekvent fanns den med under de sista åren 1976-1977. Då inledde vanligen **Sherrill Nielsen** med någon vers av den italienska O Sole Mio innan den övergick till It's Now Or Never med Elvis.

Tack vare den otroliga framgången och kanske även lite beroende på det speciella arvet från O Sole Mio me lite italienska tongångar så är It's Now Or Never en av de låtar som för alltid kommer att förknippas med Elvis.

Den här låten visar också på hur brett Elvis musikskapande var. Samma dag spelade han alltså in Fever och Like A Baby. Två

Elvis och Sherill Nielsen den 28 april 1977 i en utsåld arena i Green Bay, Wisconsin.

Bill Porter skötte ljudet under Elvis konserter.

sexiga och bluesiga låtar och så kommer den här som helt bryter stilen och tar Elvis till något helt annorlunda som han gör precis lika bra. Det var en av Elvis stora styrkor att han kunde blanda olika genrer och prestera lika bra ändå.

Källor:

en.wikipedia.org

www.keithflynn.com

www.elvisconcerts.com

Michael Fremers intervju med Bill Porter

(www.analogplanet.com)

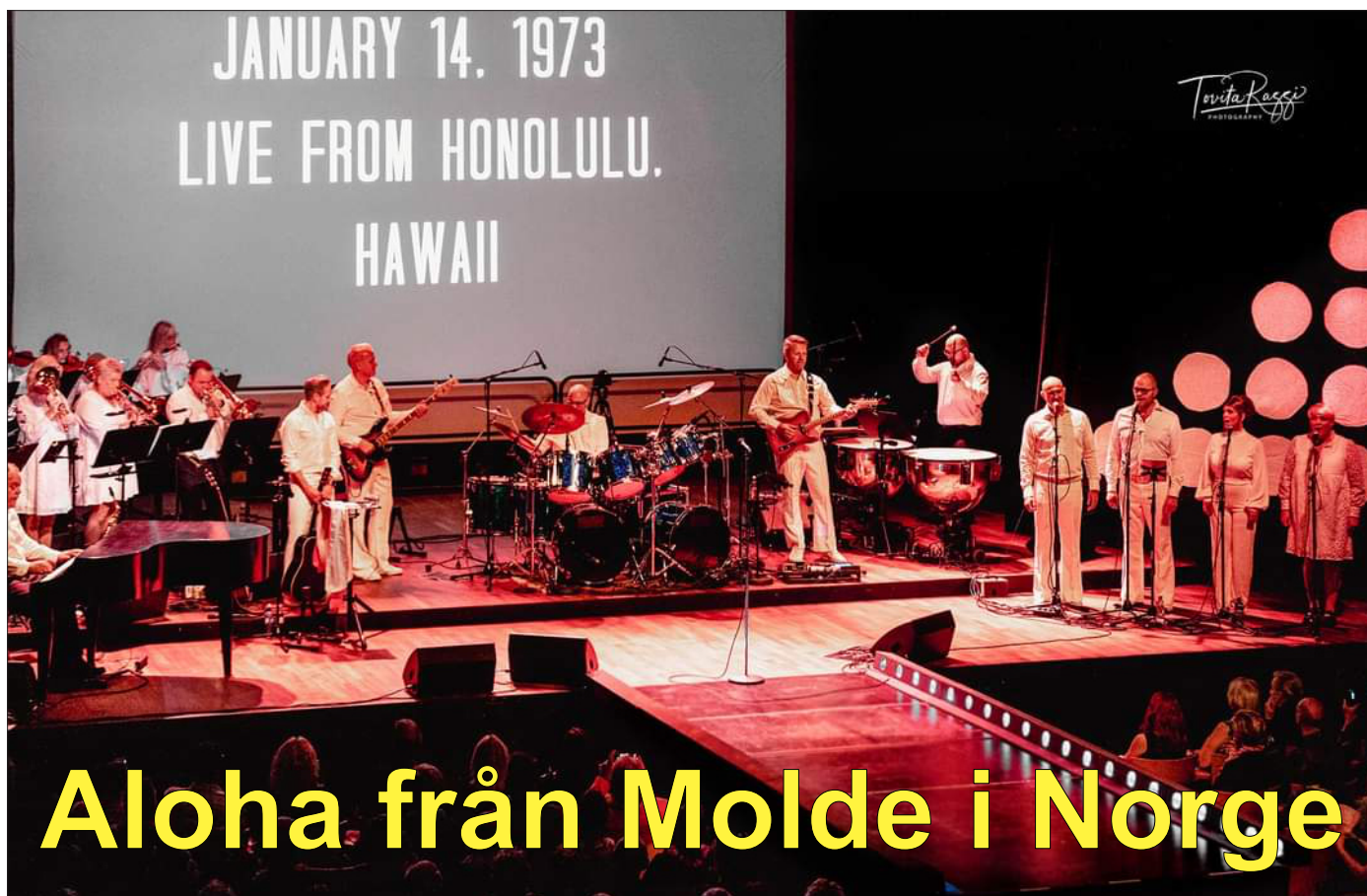

Foto: Tovita Bråthen Razzi

Det här är min upplevelse av Elvis weekenden i Molde i Norge den 29-31 oktober 2021 med fokus på Aloha-konserten med Morgan Vöien.

Som bekant i Elvis-kretsar överfördes Aloha konserten med Elvis via satellit till många länder i världen den 14 januari 1973.

Den 30 oktober 2021 återskapades konserten på hotell Seilet i Molde.

Morgan Vöien framförde konserten tillsammans med sitt 16-mannaband, **dElvis Morgan Band**, samt extra musiker och instrument för allt skulle vara med enligt originalversionen. Totalt 25 man på scenen!

Redan i mars 2020 var det planerat att ge konserten men så kom Coronan och konserten fick flyttas inte bara en, utan två gånger. 800 biljetter såldes hösten 2019 i rask takt.

Morgan har lagt ner många många timmar för att allt skulle bli så likt originalet som möjligt.

Kulisserna, ljuset och instrumenten. Han har köpt trumset och målat det lika som i Elvis konsert. En likadan mikrofon och en krona som den som Elvis

får på slutet av showen är också på plats. Blomsterkransar och scarfs inte att förglömma. Detaljerna på gitarren är lika som de Elvis hade på sin.

Så var det äntligen dags för det vi väntat på och längtat efter i nästan två år. Vilken fantastisk upplevelse när trummorna satte igång och ljudet från introt till **Also Sprach Zarathustra** spred sig i salen. Då steg stämningen högt.

*Morgan Vöien på scenen i Molde med en show som återskapade Elvis Aloha-show på alla sätt.
Foto: Tovita Bråthen Razzi*

Den ena låten efter den andra framfördes på bästa tänkbara sätt. Enorm inlevelse och energi på scenen som saknar motstycke. **You Gave Me A Mountain** och **My Way** var några, av flera, låtar där vi i publiken fick riktiga rysningar.

Precis som i original-konserten hängdes blomsterkransar efterhand runt artistens hals. Jag hade förmånen att hänga den flotta gula kransen runt Morgans hals till låten **Steamroller Blues**. Låten hade jag övat in så visste exakt när jag skulle agera.

Foto: Tovita Bråthen Razzi

Bibbi Lindkvist hänger en gul krans runt Morgans hals under Steamroller Blues. Foto: Tovita Bråthen Razzi

En annan höjdpunkt för mig var när jag fick en vit scarf. Elvis gav ut en scarf till låten **Welcome To My World**. Så när Morgan sjöng "I'll be waiting there..."

"waiting just for you" då höll jag mig framme. Morgan Vöien höll sig 100% till manus enligt originalkonserten, förutom vid ett tillfälle. Låten "I'll

Remember You tillägnades hans far som inte längre är med oss. Morgan lovade sin far under hans sista dagar i livet att han skulle vara med på den här konserten. Cancer tog hans liv. Morgan var väldigt rörd när han sjöng denna låten och runt i salen fälldes många tårar. Väldigt varmt och starkt gjort av Morgan.

Precis som i originalkonserten kastades ett bälte ut bland publiken efter den magiska låten **American Trilogy**. Det blev till stor glädje för den som lyckades fånga bältet.

När sång och musik till låten **Cant Help Falling In Love** spreds i salen var alla lika

Foto: Tovita Bråthen Razzi

saliga men mest salig blev nog den som lyckades fånga kappan som kastades ut.

Vilken konsert vi fick! Det blev stående ovationer och applåder som aldrig ville ta slut. Vi ville ha mer, men något extra nummer blev det inte den är gången. Allt enligt originalet.

Det tog tid för oss i publiken att samla oss och försöka förstå att vi verkligen fått uppleva detta. Jag själv är väldigt glad och lycklig över detta. Många var vi som ville ha en bild som minne tillsammans med Morgan. Ett minne som värmer länge för mig.

Kort efter att Aloha konserten var slut bjöds det på mer musik. Härlig sång och underhållning av **Lasse Sagen**. En tribute till **Tom Jones**, med den äran.

Redan kvällen före Aloha-konserten var det musik så bara att suga i sig allt vi orkade.

Förutom all musik och många vänner fanns en hel del annat att njuta av. Norska fanklubben **Flaming Star** fanns på plats med vinylskivor, CD skivor, böcker, DVD och så vidare. Om man ville kunde man passa på att få något fint med sig hem. Man kunde också passa på att föreviga sig med unika kläder med anknytning till Elvis.

Morgan tillägnade sin bortgångne far låten I'll Remember You.

*Bibbi och Morgan Vöien poserar tillsammans.
Foto: Thomas Thool*

Pål Granlund från Flaming Star, som är ett välkänt namn för många i Elvismiljön, hade nämligen med sig en flott dress i

miljonklassen. Inget mindre än **"Emperor"**- dräkten i läder som Elvis hade på konsert i Las Vegas 1974. Pål hade också med sig

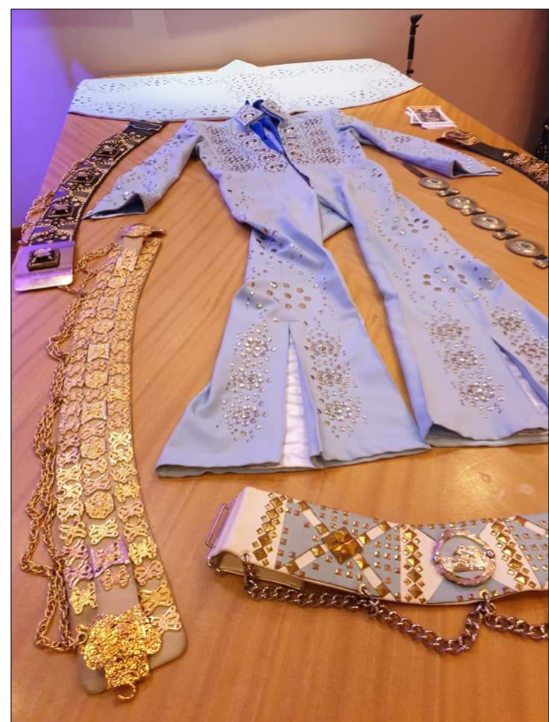
Pål Granlund visade Elvis "Emperor"-dräkt

den sista skjortan som Elvis hade på sig. Våldigt stort att fått se detta i verkligheten. Pål höll också föredrag om sina 5 möten med Elvis och de 50 konserter med Elvis han varit på.

Morgan Vöien hade med sig en del av sina jumpsuits och bälten som vi fick se. Detta var en helg fylld av musik från fredag kväll fram till långt ut på lördag natt. Så med musiken fortfarande starkt ringande i öronen startade vi (jag, min man och två vänner) den 100 mil långa resan med bil

Elvis skjorta.

Morgans bälten och dräkt.

tillbaka till Skåne. Alla var helt överens om att ett bättre återskapande av Aloha-konserten kan vi inte tänka oss.

En kort presentation av Morgan Vöien

Morgan kommer från en liten stad i Norge som heter Bud. Helt ute vid Nordsjön. Han började göra konserter med sitt 16-mannaband, dElvis Morgan Band, så sent som 2014. 2018 vann han titeln **European Champion** i Birmingham UK. 2018 blev han också invald, av borg-mästaren **Jason Shelton**, som hedersmedborgare i Tupelo.

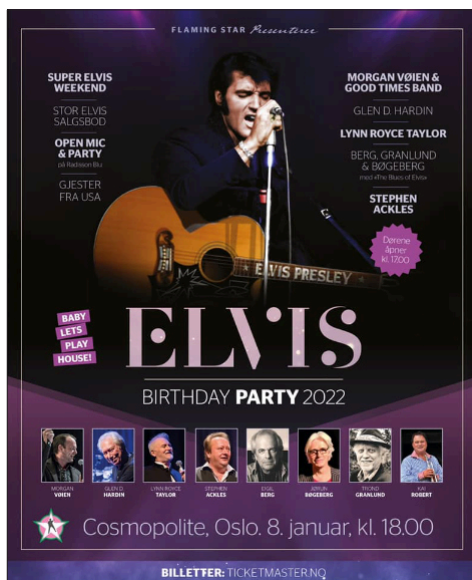

Foto: Tovita Bråthen Razzi

En liten godbit som väntar i Oslo i januari 2022

I januari 2017 var Morgan Vöien gäst hos en annan artist, **Dennis Jale**, med **TCB Band** och **The Imperials** på Cosmopolite i Oslo. Nu fem år senare, 8 januari 2022, är Morgan Vöien huvudpersonen, med delar av sitt band, och spelar tillsammans med "gästerna" **Glen D Hardin** och **Lynn Royce Taylor** på samma scen i Oslo som 2017.

TACK till Morgan Vöien för denna Aloha-konsert!

Jag minns att han sa i en intervju att det var inte sista gången för Aloha-konserten. Låt oss hoppas och tro att det blir Oslo nästa gång eller varför inte i Sverige!

Mickes skivtips:

Elvis' Golden Records Volume 3

1963 så var det dags för den tredje guldskeivsamlingen för mr Presley. Eller...det kanske det inte var?

Precis, om ni inte redan visste det så är det här en lite missvisande titel. För, tänker ni till lite grann så märker ni att någonting är aningens skevt. Var går det att hitta hits som **Can't Help Falling In Love**, **One Broken Heart For Sale** och **Return To Sender** vilka onekligen sålde minst lika bra som ett flertal av de befintliga låtarna på skivan? Just det: ingenstans alls. I deras ställe så bjuds det på b-sidor som **Fame And Fortune** och **Anything That's Part Of You**. Och varför då då?

Tja, vid en närmare granskning så upptäcker man den röda tråden, nämligen att den här LP:n inte alls är en skiva som täcker in epokens alla guldskeivor. Det här är mer eller mindre en samlings-skiva med diverse låtar som aldrig tidigare hade funnits på LP. De som hade sålt guld men som redan hade gått att hitta på LP, som exempelvis **Can't Help Falling In Love**, fick alltså stryka på foten. Som

samling betrakad så fyller den givetvis en funktion, men att kalla den för Elvis Golden Records volym 3 känns väl inte helt korrekt. Fattas ett par klassiker så gör dom. En adekvat titel hade varit **For LP Fans Only Vol. 2**.

Nåja, det var ju inte den första gången det hände i serien Elvis Golden Records. Var finns singeln **Hard Headed Woman** på LP-skivan **50,000,000 Elvis Fans Can't Be Wrong** Elvis

Golden Records Volume 2? Just det, den hade ju vid den tidpunkten redan getts ut på LP:n **King Creole** och diskvalificerade därigenom sig själv från att få vara med den första guldskeivsamlingen enligt RCAs utgivningspolitik, trots att den nått så högt som plats 2 på USA-listan. Men strunt samma! Det här är givetvis en helt godkänd samling med låtar från en Elvis som än så länge bitvis har den gnista kvar som han kort tid senare skulle

komma att förlora in i ett C-filmsträsk. Topparna finns absolut, men den allmänt höga standarden från de två första Golden Records-samlingarna når denna skiva inte upp till, men **det räcker ganska långt ändå.**

SIDA 1

1) It's Now Or Never

Ett av Elvis mästerverk, inget att snacka om. Även om åtskilliga de som följt honom sedan mitten på femtiotalet tyckte att detta var ett oförlåtligt svek av The King Of Rock 'n Roll att göra en engelskspråkig version av **O Sole Mio**, så fick Elvis här onekligen en ny och t.o.m. en än större publik jämfört med tidigare. It's Now Or Never toppade hitlistor världen över. Etta i USA under fem och överst på listan i England under åtta veckor. Runt 20 millioner sålda exemplar världen över och givetvis **en helt odödlig hit.**

2) Stuck On You

Stuck On You var Elvis första singel efter lumpen. Inspelad 21:a mars 1960 under samma inspelningstillfälle då **Elvis Is Back** spelades in...och utgiven innan månaden ens var slut! Här möter vi en Elvis fylld av en härlig aptit på att återigen stå framför en mikrofon. Stuck On You är onekligen **en av de tyngre låtar Elvis spelade in i början på sextiotalet.**

Etta på Billboardlistan. Jodå, nog var Elvis tillbaka allt.

3) Fame And Fortune

En ballad som låter som ett eko från femtiotalet. För mig en av epokens höjdpunkter. Mycket fint sparsmakat arrangemang och en Elvis med full kontroll över resten som pressar in all trovärdighet i sitt framförande. **Riktigt, riktigt bra.**

Fame And Fortune var b-sida på Stuck On You och nådde som bäst 17:e plats i USA.

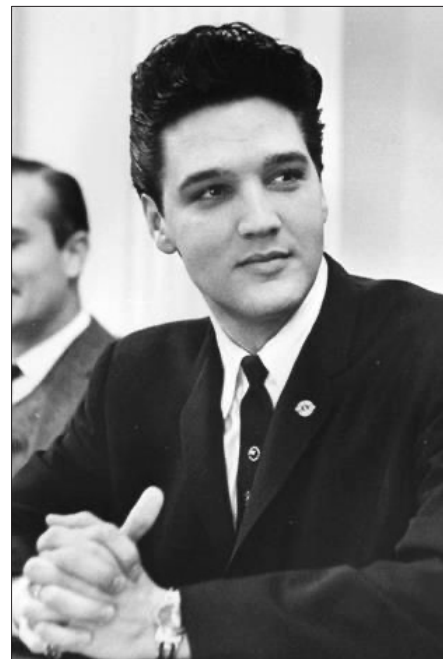
4) I Gotta Know

Den här låten har jag personligen aldrig hyst några varmare känslor för. Känns mest bara fånig. Som komposition så är den dock helt OK. En Elvis modell -56 med ett tidsenligt arrangemang och komp skulle ha kunnat gjort en riktig rökare av det här. Som det nu blev så känns det som att man inte tog det hela på något större allvar.

Baksida på Are You Lonesome Tonight. På USAs Billboardlista tog den sig som bäst upp på plats 20.

5) Surrender

Likom It's Now Or Never en folkmelodi från Neapel översatt till engelska och transformerad till poplåt. Och...**ytterligare ett mästerverk.** Frågan är om inte detta ur en rent sångmässig synvinkel är

Elvis främsta vokala insats någonsin. Snacket om att Elvis inte rockade efter lumpen kan väl ha ett visst berättigande, men att som en del säga att han var slut efter militärtjänstgöringen är ju helt uppåt väggarna. Surrender spelades in under samma natt då Elvis även spelade in hela LP:n His Hand In Mine och singeln Crying In The Chapel. Fjorton låtar och inte ett enda pålägg i efterhand. **Inget annat än makalöst!** Listetta i USA och i ett flertal andra länder.

6) I Feel So Bad

I Feel So Bad är så **nära Sun Records** som Elvis någonsin kom de första åren efter lumpen, dock utan att riktigt nå det djup som i stort sett allt i den epoken hade. Det är stundtals riktigt röjigt här också, men jag tycker att pianoriffet är både tjatigt

och ger en lite trallig prägel till låten.

Lite lustigt är det onekligen att I Feel So Bad är uppföljaren till Surrender. Udda men ett kvitto på det enorma spann i stilar som Elvis täckte under hela sin karriär.

I Feel So Bad spelades in samtidigt som LP:n **Something For Everybody** men kom aldrig med på LP:n. Släpptes i stället på singel i maj 1961 ett par veckor innan denna. Lite synd, I Feel So Bad hade tveklöst lyft upp Something For Everybody ett par snäpp om den hade varit med. En femteplats i USA som bäst.

SIDA 2

1) Are You Lonesome Tonight?

Lustigt nog en låt som Elvis själv aldrig gillade. Det var ingen mindre än **Överste**

Tom Parker som insisterade på att Elvis skulle spela in Are You Lonesome Tonight. Skriven 1926 och inspelad av en rad olika artister så skulle det dröja till 1950 innan den blev en hit. **Blue Barron** var det som 1950 nådde 19:e plats på USAs Billboard-lista. Elvis version är en ren cover på Blue Barrons version, men med den distinkta skillnaden att den – självfallet – **är väldigt mycket bättre.**

Ja just det! Bra...eller kalkon...? Kan man verkligen säga att Are You Lonesome Tonight är en bra låt? Visst, **Arne Quicks Rosen** är nog helt klart inspirerad av Are You Lonesome Tonight och även Elvis själv tyckte att det här var ett stort pekoral, något som det inte går att missta sig på då han ofta under sina konserter- inte bara på den famösa skrattversionen – gjorde narr av låten genom att ändra på texten. Ändå, rent objektivt så är det ett ypperligt framförande med stor närvaro och en atmosfär som man snudd på kan ta på. Låt oss säga så här: Elvis gör **ett fantastiskt framförande** av en ganska töntig låt.

2) (Marie's The Name) His Latest Flame

Med sitt **Bo Diddley-beat** som grund så är det en av skivans svängigare låtar. (Marie's The Name) His

NOW! BY POPULAR DEMAND

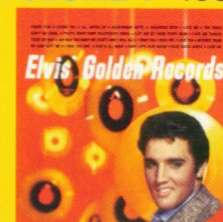
ELVIS' GREAT

First released in 1963, ELVIS' GOLDEN RECORDS Vol. 3 contains 12 Platinum and Gold Award hits. Their enormous success ensured Elvis' popularity remained undiminished after a two-year hiatus in the U.S. Army. His first post-army single *Stuck On You* (1960) relies heavily on Elvis' tried and tested rock 'n' roll formula and zoomed to #1 on the Billboard chart. By way of contrast, the next 3 releases are powerful ballads and undoubtedly broadened his audience by systematically topping charts around the world.

It's Now Or Never, *A Surrender* confirmed song stylist. To con- now legendary *Little Sister* the R&B classic *I Feel So Bad*. Released he ELVIS' GOLDEN classic album and t achievements of Elv recording artist of a

ANOTHER GOLDEN L.P. ALBUM FOR YOUR COL

VOLUME 1—1958

ELVIS' GOLDEN RECORDS

Hound Dog • Loving You • All Shook Up • Heartbreak Hotel • Jailhouse Rock • Love Me • Too Much • Don't Be Cruel • That's When Your Heartaches Begin • Let Me Be Your Teddy Bear • Love Me Tender • Treat Me Nice • Any Way You Want Me (That's How I Will Be) • I Want You, I Need You, I Love You • My Baby Left Me • I Was The One • That's All Right • Baby, Let's Play House • Mystery Train • Blue Suede Shoes

07863-67462-2

for your collection

This compilation © & © 2007 SONY BMG MUSIC ENTERTAINMENT. / "SONY" and "BMG," as used ENTERTAINMENT logo are trademarks of, and are used under license from, Sony Corporation and Be- Elvis and Elvis Presley are registered trademarks of Elvis Presley Enterprises, Inc. / Manufactured in Avenue, New York, NY 10023-3211 / WARNING: All Rights Reserved. Unauthorized duplication is

Latest Flame var delad A-sida tillsammans med Little Sister. Nådde som högst plats fyra på USA-listan, men toppade Englandslistan. Det här är faktiskt en cover på en **Del Shannon**-låt inspelad av denne bara någon månad innan Elvis version.

3) Little Sister

Även här försöker man skaka fram något av den "gamle" Elvis, utan att riktigt nå fram. Onekligen ändå **en av de tuffare inspelningarna** som Elvis

—VOL. 3 OF

88697 07422 2

HITS!

re You Lonesome Tonight and
Elvis's status as the supreme
clude, the album features the
e Sister and His Latest Flame,
eel So Bad, and the pure pop
& Charm and She's Not You.
ere in its original sequence,
RECORDS Vol. 3 is truly a
estament to the outstanding
s Presley, the greatest selling
ll-time.

01. IT'S NOW OR NEVER
02. STUCK ON YOU
03. FAME AND FORTUNE
04. I GOTTA KNOW
05. SURRENDER
06. I FEEL SO BAD
07. ARE YOU LONESOME TONIGHT?
08. (Marie's the Name of) HIS LATEST FLAME
09. LITTLE SISTER
10. GOOD LUCK CHARM
11. ANYTHING THAT'S PART OF YOU
12. SHE'S NOT YOU

RCA STEREO RECORDS may be played on any modern phonograph with a lightweight tone arm. You will hear excellent sound reproduction on a mono player and full stereo sound on a stereo player.

LECTION – VOL. 3

VOLUME 2—1960

50,000,000 ELVIS FANS
CAN'T BE WRONG—
ELVIS' GOLD RECORDS, VOL. 2

I Need Your Love Tonight • Don't • Wear My Ring
Around Your Neck • My Wish Came True • I Got
Stung • One Night • A Big Hunk O' Love • I Beg Of
You • (Now And Then There's) A Fool Such As I •
Doncha' Think It's Time

82876-72477-2

HIS HAND IN MINE

His Hand In Mine; I'm Gonna Walk Dem Golden
Stairs; In My Father's House; Milky White Way;
Known Only To Him; I Believe In The Man In The
Sky; Joshua Fit The Battle; He Knows Just What
I Need; Swing Down Sweet Chariot; Mansion Over
The Hilltop; If We Never Meet Again; Working
On The Building; It Is No Secret (What God Can
Do); You'll Never Walk Alone; Who Am I

07863-51319-2

In the name "SONY BMG MUSIC ENTERTAINMENT," and in the SONY BMG MUSIC
Entertainment AG, respectively. Reg. ® (Marcoste) Registradate) RCA Trademark Management.
and Distributed in the U.S.A. by SONY BMG MUSIC ENTERTAINMENT, 550 Madison
A violation of applicable laws. This package consists of previously released material. STRATEGIC MARKETING GROUP

gjorde fram till come-
backen 1968, men något
fattas.

I fallet I Feel So Bad är det
ett monotont riffande piano
som irriterar, här är det en
trist gitarrfigur som löper
låten igenom.

Tog sig ändå upp på
femteplats i USA.

4) Good Luck Charm

En av skivans tramsigaste
låtar, och ett spår som jag
aldrig hyst några varmare
tankar om själv.

Inspelad i Nashville i
oktober 1961 under den
session som – för att vara

Elvis – inte gav mer än fyra
låtar som resultat. De övriga
tre var For The Millionth
And The Last Time, I Met
Her Today och Anything
That's Part Of You. Den
sistnämnda kom att hamna
som B-sida till Good Luck
Charm.

Mina invändningar till trots;
Good Luck Charm gick
ända högst upp på USA-
listan.

Då såg ju allt lovande ut,
men faktum är att Elvis
under återstoden av sin
karriär bara skulle få en
listetta till i USA –
Suspicious Minds 1969.

5) Anything That's Part Of You

Återigen en Don Robertson-
ballad. Med dennes alster
så är det onekligen lite
grann som att om man hört
en av dom så har man hört
alla. Den här sticker inte ut
mer än vad hans
kompositioner brukar göra.
Det vill säga, det är ganska
ljummet och inte speciellt
inspirerande.

Anything That's Part Of You
hamnade som B-sida på
Good Luck Charm. Som
sådan så nådde den föga
överraskande inte högre än
plats 31 på Billboards
hitlista. Det här är ju så
långt från hitmaterial som
man kan komma.

6) She's Not You

Bortsett från att **Elvis**
sjunger alldeles utmärkt
på She's Not You så är det
inte mycket att hänga i
julgranen enligt mig.
Återigen en lättviktig ballad

som känns tämligen
umbärlig. B-temat
innehåller en del dramatik
och patos, men som helhet
så är det inte någon av de
större stunderna i Elvis
tidiga sextiotal.
Uppföljare till listtopparen
Good Luck Charm så
nådde ändå She's Not You
inte högre än till plats 5.

Sammanfattning:

I korthet en ganska ojämn
skiva som också effektivt
speglar att Elvis karriär här
tagit en vändning. Direkt
efter lumpen så var han
uppenbarligen fullmatad av
energi och entusiasm,
något som dock ganska
snabbt av olika orsaker kom
att mattas av. Elvis röst i sig
är inget annat än fantastisk
hela samlingen igenom men
vekare låtmateriel, mer
lättviktiga arrangemang och
en entusiasm från Elvis själv
som blir gradvis mindre ju
längre bort från 1960 man
kommer gör att
helhetsintrycket på skivan
inte blir mer än snäppet
över godkänt.

Slutbetyg: En FYRA!!!

Elvis debut som scenartist

Denna artikel har fokus på den betydelse **Overton Park Shell** från den 30 juli 1954 hade för Elvis fortsatta karriär och hur han fick chansen att uppträda på arenan och tjäna sina första dollars som scenartist.

Som alla vet "sjöng" Elvis i den lokala kyrkan som barn, han uppträdde för sina klasskamrater med **Old Shep** och blev anmäld till en sångtävling som 10-åring i Tupelo och kom med i radiosändningen på **WELO Radio**. Väl i Memphis uppträdde han på **Palm Club -52** och han fortsatte sjunga för skolans elever, bl.a. under "The Annual Minstral Show" i the Humes Auditorium 1953 (han fick mest applåder och vann tävlingen).

Elvis var 10 år då han sjöng *Old Shep* 1945.

På lördagskvällarna uppträdde han och andra ungdomar på "The Saturday Night Jamboree" i centrala Memphis. Samtidigt sjöng han in fyra ballader på acetat skivor för egen räkning på **Memphis Recording Service**. Med Elvis musikaliska bakgrund och begåvning borde det inte ha förvånat någon att han som 19-åring spelade in sin första singel **That's All Right** på **SUN-Studio**, måndagen den 5 juli 1954.

That's All Right, på B-sidan kunde man höra **Blue Moon Of Kentucky** och repertoaren från detta ögonblick bestod av dessa två låtar. Tolv dagar efter inspelningen av Elvis första singel, **SUN 209**, var det

Elvis uppträdde på *Bon Air Club* den 17 juli 1954.

dags för det första uppträdandet. **Scotty Moore** och **Bill Black** tillhörde redan ett band vid namn **The Starlite Wranglers** med **Doug Poindexter** som sångare och bandet uppträdde regelbundet på **Bon Air Club** i Memphis.

Bill Black och Scotty Moore med *The Starlite Wranglers*.

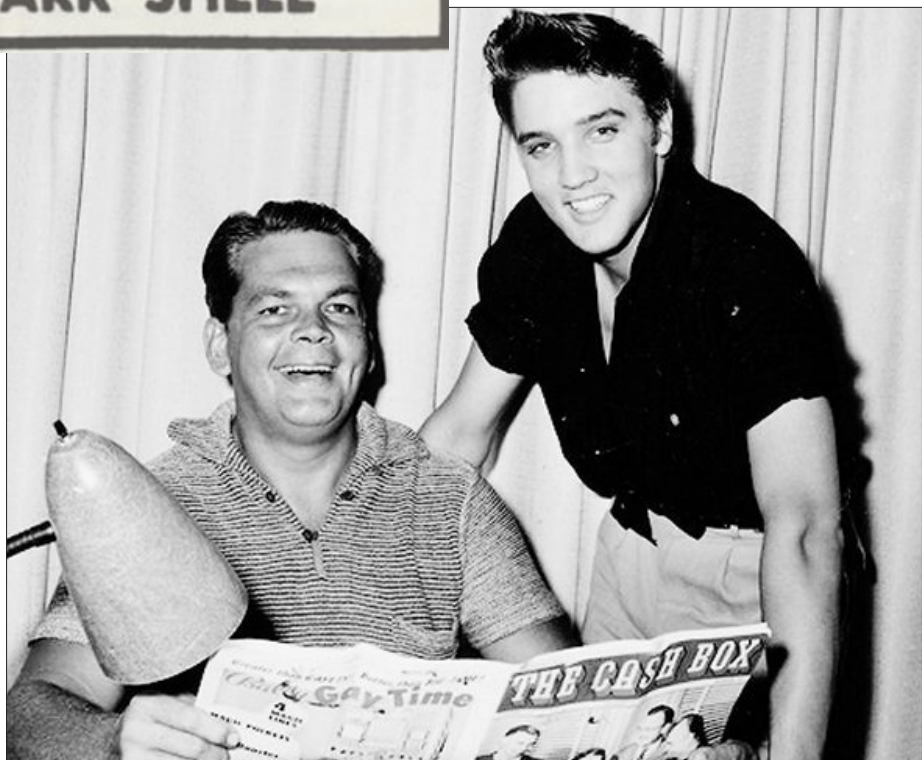

Bob Neal, en discjockey som jobbade på radiostationen **WMPS** i Memphis, hjälpte Sam Phillips att spela Elvis första singel i radio, vid sidan av **Dewey Phillips** som var på **WHBQ**. Bob arrangerade även musik-uppträdanden och var den person som bokade in Elvis på **Overton Park Shell** fredagen den 30 juli. Sedermera blev Bob Elvis andra manager från 1 januari 1955.

Elvis första professionella uppträdande inför en stor publik kom alltså 25 dagar efter inspelningen av första singeln. Föreställningen kallades för "**Slim Whitman's Show**" på **Overton Park Shell Auditorium** (numera: The Levitt Shell at Overton Park). Slim var en

Redan den 12 juli hade Elvis och Scotty skrivit en överenskommelse om samarbete vilket möjliggjorde för Elvis att spela med bandet på Bon Air Club lördagen den 17 juli och sjunga de båda låtarna från singeln, oavlönad. Elvis gjorde ytterligare ett framträdande med bandet den 24 juli och två dagar senare skrev Elvis kontrakt med **Sam Phillips** på SUN om ytterligare skivinspelningar.

Idag är Bon Air en möbelaffär...

Bob Neal och Elvis i augusti 1955.

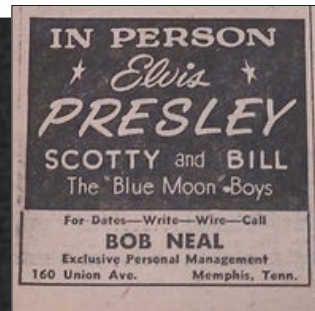
Overton Park Shell i Memphis.

Levitt Shell vid öppningskvällen den 4 augusti 1958, efter renovering. Då hade det varit stängt sedan 1954.

Elvis backstage på Overton Park Shell den 30 juli 1954.

Kenneth Östlund testar scenen på Levitt Shell.

countrysångare från **Louisiana Hayride** och var showens affischnamn.

Detta var Elvis tredje framträdande inför publik och denna gång, en stor publik. Man kan förstå att

september 2008 efter en omfattande reparation sedan 2004.

Elvis på The Louisiana Hayride i Shreveport 1956 med Scotty Moore, D.J. Fontana och Bill Black.

Orpheus Amphitheatre 2014.

SLEEPY-EYED JOHN'S
EAGLES' NEST
Got Lamar on 78 at Clearpool
DANCING TONIGHT
IN PERSON
ELVIS PRESLEY
TINY DIXON'S BAND
Open 8:50—Dancing 9 Till 2
LADIES' NIGHT

den yngre kvinnliga publiken gillade; hans shaky leg...

Vad hände efter Overton Park Shell 30 juli 1954? Scotty och Bill lämnade The Starlite Wranglers för Elvis eftersom de hade hittat en säkrare försörjning. Bob Neal blev trions manager (**Blue Moon Boys**). De spelade återkommande på **The Eagle's Nest** i Memphis och den 16 oktober blev det premiär på Louisiana Hayride i Shreveport. En radioshow som sändes i 128 stationer i 28 delstater. Det var vid denna spelning som den lilla gruppen utökades med den fjärde medlemmen; **D.J. Fontana** på trummor. Även de bevingade orden: "Elvis has left the building" kommer

från denna radioshow av presentatören **Horace Logan**.

Elvis var nu varm i kläderna och mogen att ta sig an stora utmaningar för att bli världens mest kända (och bästa) artist genom alla tider.

Källor:

706unionavenue.nl

The Sun History

Elvis.com.au

scottymoore.net/swranglers.html

Elvis var nervös som ett asplöv och inte kunde stå stilla under sångerna från sin lilla repertoar samt **I'll Never Let You Go (Little Darling)** som han framförde i slutet av showen. Men givetvis var det ju detta som

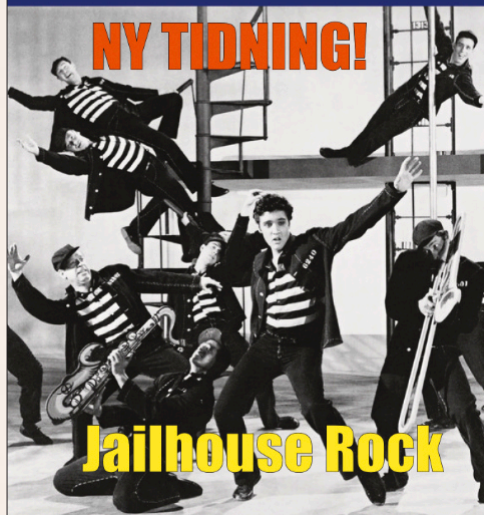

Elvis
magasinet

Nr 1 oktober 2021

Utgiven av: Elvis i Norden

NY TIDNING!

Jailhouse Rock

***Henrik Åberg:
– Mycket bra,
välgjord och
intressant
tidning!***

www.henrikaberg.com

Elvis i Norden och Elvismagasinet's
redaktion vill önska alla:

God jul och gott nytt år!

*Hyvää joulua ja onnellista
uutta vuotta!*

God jul og godt nytt år!

Glædelig jul og godt nytår!

*Gleðileg jól og farsælt
komandi ár!*

*Merry Christmas and Happy
New Year!*

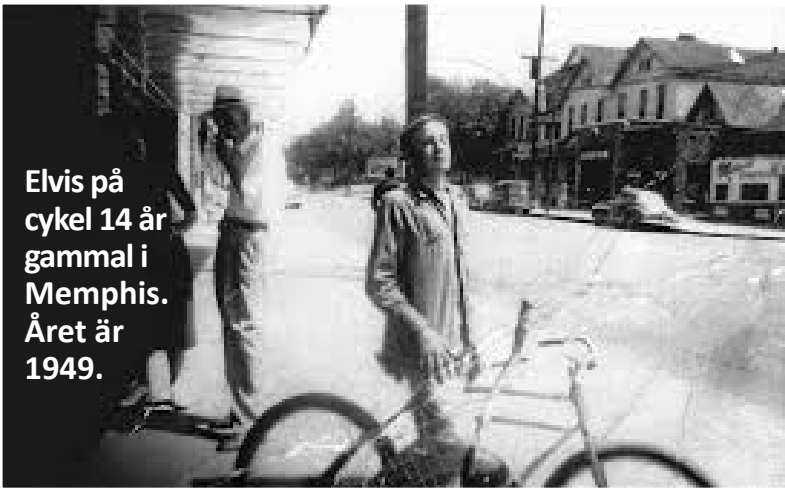
2022 THE ELVIS PRESLEY TOUR

Avgångar: 17/5 och 13/9

Memphis, Nashville och Tupelo

9 dagar i Elvis' fotspår.

Dag för dag program finner du på
www.G9produktion.se

Elvis på cykel 14 år gammal i Memphis. Året är 1949.

Resenärerna kommer på resan att få en mycket fördjupad och personlig bild av världens mest framgångsrike skivartist.

Frågor & anmälan gör du till

tel: 073-965 00 01 mail: isabelle@g9produktion.se

Teknisk arrangör: Swanson's Travel

Vårt Nyhetsbrev (via mejl)
om musikresor får ni
kostnadsfritt.

Innehåller ofta något om Elvis.

Anmäl att ni önskar mottaga det populära Nyhetsbrevet genom att mejla till bruno@storamusikresan.se

NYHETS BREVET
PÅ VÅG-İN TILL EN VÄRLDSSTJÄRNA
I HENNES PRIVATA HEM!

STOR RESAN
MEMPHIS - NASHVILLE
17 september

CREVOICER

Dags igen för programvärderna Göran Geson
Radio Lidingö hyllar countrylegenden Bobby Bare
LYSSNA LIVE på nätet nu på fredag, den 7 maj, kl. 08.15
www.radiolidingo.se